

Indian Civilisation Series

Founder-Editor : The Late Prof. V. S. Agrawala

No. XXVII

SUBHAGODAYA-STUTI OF ŚRĪGAUḌAPĀDĀCHĀRYA

**with Bhāvabodhini Commentary of Śrī Paripūrṇa-
Prakāśānanda Bhāratī Mahāsvāmi**

**श्रीगौडपादाचार्य-विरचिता सुभगोदयस्तुतिः
श्रीपरिपूर्णप्रकाशानन्दभारतीकृत-भावबोधिनीटीकासहिता**

The Indian Civilisation Series

Editor : Dr. P. K. AGRAWALA

- I. Masterpieces of Mathura Sculpture By *V.S. Agrawala*
- II. The Vyāla Figures on the Medieval Temples of India By *M. A. Dhaky*
- III. Pūrṇa Kalaśa or the Vase of Plenty By *P.K. Agrawala*
- IV. Bṛihatkaṭhāslokaśaṁgraha—A Study By *V.S. Agrawala*
- V. Evolution of the Hindu Temple and other Essays By *V.S. Agrawala*
- VI. Mathura Railing Pillars By *P.K. Agrawala*
- VII. Ancient Indian Folk Cults By *V.S. Agrawala*
- VIII. Gupta Temple Architecture By *P.K. Agrawala*
- IX. The Astral Divinities of Nepal By *P. Pal & D.C. Bhattacharyya*
- XI. Early Indian Bronzes By *P.K. Agrawala*
- XII. Temples of Tripura By *Adris Banerji*
- XIII. India As Told by the Muslims By *Ram Kumar Chaube*
- XIV. India as Described by Manu By *V.S. Agrawala*
- XV. Archaeological History of S. E. Rajasthan By *Adris Banerji*
- XVI. Śrīvatsa—The Babe of Goddess Śrī By *P.K. Agrawala*
- XVII. Burial Practices in Ancient India By *Purushottam Singh*
- XVIII. Gangetic Valley Terracotta Art By *P. L. Gupta*
- XIX. Museum Studies By *V.S. Agrawala*
- XX. Goddess Vināyaki—the Female Gaṇeśa By *P.K. Agrawala*
- XXI. Aesthetic Principles of Indian Art By *P.K. Agrawala*
- XXII. On the Śaḍaṅga Canons of Painting By *P.K. Agrawala*
- XXIII. Vedic Lectures By *V.S. Agrawala*
- XXIV. India—A Nation By *V.S. Agrawala*
- XXV. Vāmana Purāṇa—A Study By *V.S. Agrawala*
- XXVI. Hymn of Creation By *V.S. Agrawala*
- XXVII. Subhagodaya-Stuti of Gauḍapādāchārya
- XXVIII. Varanasi Seals and Sealings By *V.S. Agrawala*
- Forthcoming*
- X. Superstructural Forms of Indian Temple By *M.A. Dhaky*

SUBHAGODAYASTUTI OF ŚRĪGAUDAPĀDĀCHĀRYA

**with Bhāvabodhinī Commentary of Śrī Paripūrṇa-
Prakāśānanda Bhārati Mahāsvāmi**

EDITED BY

PRITHVI K. AGRAWALA

M. A., Ph. D.

RAMA ADHAR PATHAK

M. A., Ph. D.

**Department of Ancient Indian History, Culture & Archaeology
BANARAS HINDU UNIVERSITY**

1984

PRITHVI PRAKASHAN

VARANASI - 221005 [INDIA]

Published by :

© **Prithivi Prakashan**

B 1/54, Amethi Kothi, Nagwa,

VARANASI - 221005 [India].

First Edition : 1984

As

INDIAN CIVILISATION SERIES No. XXVII

Editor : Dr. P. K. AGRAWALA

Printed at :

Ratna Printing Works

B 21/42 A, Kamachha,

VARANASI - 221001.

सुभगोदयस्तुतिविषयसूचिका

१. श्रीदेवीनमस्कारात्मकमङ्गलाचरणम् ।
२. योगिनः श्रीदेवीदर्शनप्रकारनिरूपणम् ।
३. समयाचारवतः योगिनः कृत्यनिरूपणम् ।
४. योगिशरीरे अमृतस्नपननिरूपणम् ।
५. तत्त्वान्तर्गता वा न वा कुण्डलिनीति शङ्कोद्गमे समाधानम् ।
६. कुण्डलिन्याः कुमार्यादिदशानिरूपणम् ।
७. देवीविहारस्थाननिरूपणम् ।
८. देवीवासगृहनिरूपणम् ।
९. उक्तमयूखानां खण्डविभजनम्; तेषां कालसम्बन्धसद्भावात्, तदतीतत्वं देव्याः निरूपणम् ।
१०. श्रीचक्रस्य बिन्दवादिसप्तकस्य, मूलाधारादिसप्तकभावना-निरूपणम् ।
११. शिवशक्तिचक्रैक्यनिरूपणम् ।
१२. पूर्वसूचितसमयिचक्रैक्यनिरूपणम् ।
१३. चरण-षडब्जयोर्मेलनमुक्त्वा समयिनां चतुर्थैक्यकथनम् ।
१४. समयिनां मणिपूरचक्रे देवीसाक्षात्कारकथनद्वारा चतुर्थैक्य-कथनम् ।
१५. समयिनामत्रैव षड्धैक्यपरिणामभूत-सगुणदेवीरूपवर्णनम् इत्यैक्यनिरूपणम् ।
१६. उक्तदशभुजस्थपदार्थनिरूपणम् ।
१७. श्रीचक्रनिष्पत्तिनिरूपणम् ।
१८. एतद्(श्रीचक्र)वरियवस्याप्रतिपादकतन्त्रप्रशंसा ।
१९. पञ्चदशीमन्त्रोद्धारः ।
२०. मन्त्रखण्डत्रयं तेजस्त्रयमिति, तत्र मातृकालयं चेति निरूपणम् ।
२१. मातृकाप्रत्याहारकथनम् ।

६

सुभगोदयस्तुतिः

२२. मन्त्रस्य ऋषि-सपर्या-निरूपणम् ।
 २३. त्रिखण्ड-मन्त्र-सरघा-षडब्जानामन्योन्यसंबन्धनिरूपणम् ।
 २४. खण्डत्रयस्य स्वान्तलयनिरूपणपूर्वकं षोडशदलादित्रि-
 चक्रेषु एव मातृकालयनिरूपणम् ।
 २५. उक्तषोडशदलादिशिवचक्रत्रयपूरकमिभदलं शांभवमिति
 शिव-शक्ति-चक्र-चतुष्टययोरभेदमिति निरूप्य नित्यास्वरूप-
 कथनम् ।
 २६. षोडशीशशिकलालंयम् अयम्-अक्-प्रत्याहारविवरणं च ।
 २७. क्षकारातिशयस्य मणिपूरे समयिपूजाविशेषस्य च
 निरूपणम् ।
 २८. चक्रेषु मणिपूरं द्वितीयमिति केषांचित्पक्षं, तृतीयमिति
 समयिपक्षं च निरूप्य, अनाहते वायूत्पत्तिनिरूपणम् ।
 २९. अनाहतस्य संवित्कलत्वकथनं तदुपर्याकाश-सदाशिव-
 निरूपणं च ।
 ३०. विशुद्धचक्रे देवीपूजायाः सहस्रारे नित्याकलायाश्च
 विवरणम् ।
 ३१. समयिनां शुक्लपक्षपूजाकारणं ब्रह्मग्रन्थ्यादित्रयविवरणं च ।
 ३२. समयिनाम् अमावस्यापूजाभावे हेतुनिरूपणम् ।
 ३३. अमायाः, आज्ञाचक्रस्थचन्द्रबिम्बस्य च, स्वरूपनिरूपणम् ।
 ३४. पूर्वश्लोकोक्तज्योतिःकारणनिरूपणं निरूप्य श्रीचक्र-सरघा-
 बौन्दवकथनम् ।
 ३५. कुण्डलिन्याः आज्ञाचक्रात् सहस्रारचक्रगमनवर्णनम् ।
 ३६. परमतनिरूपणम् ।
 ३७. चतुर्थैक्यकलनानन्तरं, त्रिखण्डभावनायां त्रिधैक्य-
 निरूपणम् । इति मन्त्रचक्रैक्यनिरूपणम् ।
 ३८. क्रियापञ्चकसमामिति तडिद्रूपामिति च श्रीदेवीनिरूपणम् ।
 ३९. कौलादिपक्षाणां मुनेश्च स्वरूपनिरूपणम् । इत्यैक्य-
 निरूपणम् ।
 ४०. प्रस्तारत्रयप्रकृतिनिरूपणम् ।
 ४१. उक्तप्रस्तारत्रयविवरणम् । इति प्रस्तारत्रयनिरूपणम् ।
 ४२. कौल-वाम-मतनिरूपणम् ।

सुभगोदयस्तुतिः

७

४३. कौलपूजाविवरणम् ।
४४. कौलदेवतानिरूपणम् ।
४५. उक्तकौलमतगन्धोऽपि समयिनां नास्तीति निरूपणम् ।
४६. चक्रोत्पत्तिकथनम् ।
४७. उक्तार्थस्य भङ्ग्यन्तरोत्पत्तिकथनम् ।
४८. मूलाधारद्वितयानन्तरोत्पत्तिकथनम् ।
४९. कौल-समयि-भेदनिरूपणम् ।
५०. षडब्जानीकस्य कालजनकत्वनिरूपणम् ।
५१. उपासनाफलनिरूपणम् ।
५२. तत्सिद्धौ (उपासनासिद्धौ) गुरुकृपायाः करणत्वनिरूपणम् ।

अनुक्रमणिका

	पृष्ठाङ्कम्
१. सुभगोदयविषयसूचिका	ख-ड
२. सुभगोदयस्तुतिः भावबोधिनीसहिता	१-३५
३. परिपूर्णप्रकाशानन्दभारतीकृतः प्रस्तारभास्करः	३६-४२
४. टीकाकर्तुः संक्षिप्तचरितम्	४३
५. पाठभेदाः	४४-४६

श्रीः

श्रीगौडपादाचार्यविरचिता सुभगोदयस्तुतिः

श्रीपरिपूर्णप्रकाशानन्दभारतीमहास्वामिविरचित-भावबोधिनी-
टीकासहिता

भवानि त्वां वन्दे भवमहिषि सच्चित्सुखवपुः-
पराकारां देवीममृतलहरीमैन्दवकलाम् ।
महाकालातीतां कलितसरणीकल्पिततनुं
सुधासिन्धोरन्तर्वसतिमनिशं वासरमयीम् ॥१॥

पाठान्तरम्—(१) कलितसरणिं कल्पिततनुं ।

टीकाकरणप्रतिज्ञा—

या योगिमात्रप्रत्यक्षा यत्र संस्तूयते परा ।
तन्नुतेः क्रियतेऽस्माभिः^१ सनत्या भावबोधिनी ॥

भावबोधिनी-टीका—

श्रीशङ्करभगवत्पादपरमगुरवः श्रीगौडपादाचार्याः योगिहृदयंगम-
कुण्डलिन्युपासनया श्रीदेवीतादात्म्यासिरूपमोक्षफलविधायिनीं
सुभगोदयस्तुतिं चिकीर्षवः प्रथमं श्रीदेवीनमस्काररूपं कुर्वन्ति
मङ्गलम् । “भवानि ! त्वां वन्दे” इति । हे भवानि = हे
भवमहिषि ! त्वां वन्दे । कथंभूताम् ? सच्चित्सुखवपुःपरा-
काराम् = सच्चिदानन्दवपुष्ट्वेन परः उत्कृष्टः आकारः यस्याः ता-
दृशीम् । देवीम् = स्वयंप्रकाशमानाम् । अमृतलहरीम् । ऐन्दवक-

1. अस्माभिः = श्रीपरिपूर्णप्रकाशानन्दभारतीमहास्वामिभिः ।

२

सुभगोदयस्तुतिः

लाम् = श्रीचक्रान्तर्गतबिन्दुसम्बन्धि **वन्द्यकला** (नित्याकला) रूपाम् ।
 महाकालातीताम् = “हरः कालकालो गुणी सर्वविद्यः सर्ववेद्यः” इति
 श्वेताश्वतरोपनिषद्भिरूपितमहाकालः नाम परमात्मा एव, तमत्य-
 न्तम् इता प्राप्ता, स्वरूपसम्बन्धेन इति भावः, तादृशीम् । कलितसरणी-
 कल्पिततनुम् = कलितया “तदैक्षत बहु स्याम्” इत्यादिश्रुत्युदितया
 सरण्या कल्पिता तनुः शरीरं यस्याः ताम् । अनिशम् । सुधासिन्धो-
 रन्तर्वसतिम् = सुधासिन्धुमध्यस्थानम् एव वसतिः (वासस्थानम्)
 यस्याः तादृशीम् । सुधासिन्धोरन्तर्वसतिमित्यत्र अलुक्समासः
 “कण्ठेकालः” इतिवत् । वासरमयीम् = वासरपदेन व्यावहारिक-
 कालः लक्ष्यते, तद्रूपां च इति भावः । एतादृशीं त्वां वन्दे इति
 पूर्वोण अन्वयः ॥१॥

अथ योगिनः श्रीदेवीदर्शनप्रकारनिरूपणम्—

**मनस्तत्त्वं जित्वा नयनमथ नासाग्रघटितं
 पुनर्व्यावृत्ताक्षः स्वयमपि यदा पश्यति पराम् ।
 तदानीमेवास्य स्फुरति बहिरन्तर्भगवती
 परानन्दाकारा परशिवपरा काचिदपरा ॥२॥**

पाठा० - (१) पुनर्व्यावृत्ताक्षिद्वयमपि ।

मनस्तत्त्वं जित्वा = “योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः” [पातञ्जलयोगसूत्रम्]
 इत्याद्युक्तविधिना मनः जित्वा । अथ नयनं नासाग्रघटितं कृत्वा ।
 व्यावृत्ताक्षः पुनः = प्रपञ्चदृष्टेः व्यावृत्तम् अक्षिद्वयं येन तादृशः
 सन् । स्वयम् । परां देवीम् अपि यदा पश्यति योगी तदानीम्
 एव । अस्य । भगवती । परशिवपरा = परमात्मैकाधारवती ।
 काचित् = अनिर्वाच्या । अपरा = अद्वितीया । परानन्दाकारा =
 परानन्द-स्वरूपिणी । बहिः अन्तः च स्फुरति ॥२॥

भावबोधिनीटीकासहिता

३

अथ समयाचारवतः योगिनः कृत्यनिरूपणम्—

मनोमार्गं जित्वा मरुत इह नाडीगणजुषो
 निरुध्याकं सेन्दुं दहनमपि संज्वालय शिखया ।
 सुषुम्नां संयोज्य श्लथयति च षड्ग्रन्थिशशिनं
 तवाज्ञाचक्रस्थं विलयति' महायोगिसमयी ॥३॥

पाठा०—(१) श्लथयति, विलसति ।

हे देवि ! महायोगिसमयी = समयाचारवान् योगी । मनोमार्गं नाडीगणजुषः मरुतः [= वायून् च] जित्वा । इह [नाडीगणान्तर्गते इडापिङ्गलयोः] । सेन्दुम् अर्कम्; निरुध्य = स्वस्वस्थाने निरुद्धं कृत्वा । दहनम् = मूलाधारस्थिताग्निम् । संज्वालय अपि । शिखया = तत्संज्वलिताग्नेः शिखया । सुषुम्नाम् = सुषुम्नानाडीम् । संयोज्य तत्संयोजनक्रियाविशेषेण । हे देवि ! तव = त्वत्संबन्धनम् । आज्ञाचक्रस्थम् । षड्ग्रन्थिशशिनम् = मूलाधारादिषट्चक्रान्तस्थितचन्द्रमण्डलम् । श्लथयति । विलयति च = द्रावयति च ॥३॥

अथ योगिशरीरे अमृतस्नपननिरूपणम्—

यदा तौ चन्द्राकौ निजसदनसंरोधनवशा—
 दशक्तौ पीयूषस्रवणहरणे सा च भुजगी ।
 प्रवृद्धा क्षुक्नुद्धा दशति शशिनं बैन्दवगतं
 सुधाधारासारं स्नपयसि तनुं बैन्दवकले ॥४॥

पाठा०—(१) दशका ।

बैन्दवकले = बिन्दुस्थानगतनित्याकलारूपिणि ! हे भगवति ! तौ चन्द्राकौ । निजसदनसंरोधनवशात् । पीयूषस्रवणहरणे = स्रवत्पीयूषाहरणे । यदा । अशक्तौ = शक्तिहीनौ भवतः । [तदा] सा

४

सुभगोदयस्तुतिः

भुजगी च = कुण्डलिनी । क्षुत्कुद्धा = क्षुधा पीयूषफलाभावात्
 संजातक्षुधा क्रुद्धा । प्रवृद्धा = वृद्धि प्राप्ता । बैन्दवगतं शशिनं
 दशति । [तत्कारणेन प्रवृत्तेः] सुधाधाराऽऽसारैः = अमृतधारा-
 णाम् आसारैः तनुम् = योगिशरीरम् । लक्षणया द्विसप्तति[७२]-
 सहस्र-नाडीनि । स्नपयसि, लक्षणया पूरयसि । हे देवि ! त्वं
 कुण्डलिनीरूपा सती पूरयसि इति भावः ॥४॥

अथ तत्त्वान्तर्गता वा न वा कुण्डलिनीति शङ्कोद्गमे समा-
 धानम्—

पृथिव्यापस्तेजः पवनगगने तत्प्रकृतयः

स्थितास्तन्मात्रास्ता विषयदशकं मानसमिति ।

ततो माया विद्या तदनु च महेशः शिव इतः

परं तत्त्वातीतं मिलितवपुरिन्दोः परकला ॥५॥

पाठा०—(१) तन्मात्राऽऽप्ताः । (२) तथा ।

पृथिव्यापस्तेजः पवनगगने = पृथिव्यादिपञ्चमहाभूतानि । तत्प्र-
 कृतयः = तत्पञ्चमहाभूतप्रकृतयः । तन्मात्रास्ताः [पाठान्तरम्—
 तन्मात्राप्ताः] = तन्मात्रसंज्ञया उपलब्धाः । स्थिताः = उपस्थिताः
 मिलित्वा दश इति संख्येयाः । विषयदशकम् । मानसम् इति ।
 ततः माया । विद्या । तदनु च महेशः = जीवस्थानीयः ।
 शिवः = “हिरण्यगर्भस्समवर्तताग्रे” इति श्रुत्युक्तहिरण्यगर्भः
 [एतानि आहत्य पञ्चविंशति तत्त्वानि] । इतः परं तत्त्वातीतम्
 [अस्ति वस्तु किञ्चित्, किं तद् इत्याकाङ्क्षायाम्] इन्दोः = बैन्द-
 वेन्दुसम्बन्धिनी । परकला = नित्याकला । मिलितवपुः = इन्दुना
 मिलितवपुः अस्ति न पार्थक्येन इति भावः । सा एषा एव स्तुत्या
 देवी कुण्डलिनी ॥५॥

भावबोधिनीटीकासहिता

५

अथ कुण्डलिनीदशानिरूपणम्—

कुमारी यन्मन्द्रं ध्वनति च ततो योषिदपरा
 कुलं त्यक्त्वा ^१रौति स्फुटति च ^२महाकालभुजगी ।
 ततः पातिव्रत्यं भजति दहराकाशकमले
 सुखासीना योषा भवसि भवसीत्काररसिका ॥६॥

पाठा०—(१) काचित् । (२) महानीलभुजगी; महाकालपतगी ।

योगी यदा कुण्डलिन्युत्थापनं कुरुते तदा सा कुण्डलिनी
 मन्द्रध्वनिं करोति, तदानीं सा कुमारीपदवाच्या भवति । ततः ।
 कुलम् = कुलकुण्डम् । मूलधारस्थानम् । त्यक्त्वा = हित्वा,
 स्वाधिष्ठानादिचक्रसंचारिणी यदा तदा । रौति = रोरवणं कुरुते,
 तदा सा योषिद् वाच्या । स्फुटति च = स्पष्टा च भवति ।
 ततः परं महाकाशपद्मे यदा सुखासीना, स्फुटतरा । भवसीत्कार-
 रसिका सती = महाकामेश्वरसीत्कारेषु प्रीततरा भूत्वा, पातिव्रत्यं
 भजते । तदा, महाकालभुजगी = कुण्डलिनी इति प्रसिद्धा ।
 तथा च श्रुतिः—“यत्कुमारी मन्द्रयते । यद्योषिद्यत्पतिव्रता”
 इति ॥६॥

अथ देवीविहारस्थाननिरूपणम्—

त्रिकोणं ते कौलाः कुलगृहमिति प्राहुरपरे
 चतुष्कोणं प्राहुः समयिन इमे बैन्दवमिति ।
^१सुधासिन्धौ तस्मिन् सुरमणिगृहे सूर्यशशिनो-
 रगम्ये रश्मीनां समयसहिते त्वं ^२विहरसे ॥७॥

पाठान्तराणि—(१) सुधासिन्धोस्तस्मिन् । (२) विहरसि ।

श्रीपदवाच्यसर्वसृष्टिचक्रप्रतीकभूतश्रीचक्रग्रन्थे यत्त्रिकोणं तत्
 कुलगृहम् इति, मूलस्थानप्रतीकम् इति कौलाः भावयन्ति ।

६

सुभगोदयस्तुतिः

अपरे पुनः समयिनः । चतुष्कोणं = चतुरस्रं [= सुन्दरम्] ।
 बैन्दवम् इति, चतुष्कोणबिन्दोः अंशसाम्यत्वात्; बैन्दवम्;
 बिन्दुस्थानम् एव मूलस्थान-प्रतीकम् इति च भावयन्ति । चतुरस्र-
 पदस्य सुन्दरार्थे प्रयोगः, “बभूव तस्याश्चतुरस्रशोभि, वपुर्विभक्तं
 नवयौवनेन” [कुमारसम्भवम् १।३७] इति । हे देवि !
 त्वम् । तस्मिन् सुधासिन्धौ । सुरमणिगृहे = देवरत्नगृहे, चिन्ता-
 मणिगृहे इति भावः, चिन्तामणिः नाम देवीध्यानरूपम् अत्युत्तम-
 रत्नं तन्मयगृहे इति तात्पर्यम् । तस्य चिन्तामणिगृहस्य समयसहिते
 इति विशेषणम्; अत्र समयः नाम शिवशक्त्यैक्यस्य योगसमयः
 [कालः], तादृशसमयविशिष्टगृहे इति भावः । यतः इदं गृहं
 सगुणप्रपञ्चप्रवृत्तिहेतुकसूर्यशिशिरश्मीनाम् अगम्यत्वविशिष्टम् ।
 तादृशरहस्यगृहे त्वं विहरसि इति देवीस्तुतिः ॥७॥

अथ देवीवासगृहनिरूपणम्—

त्रिखण्डं ते चक्रं शुचिरविशशाङ्कात्मकतया
 मयूखैः षट्त्रिंशद्दशयुततया खण्डकलितैः ।
 पृथिव्यादौ तत्त्वे पृथगुदितवद्भिः परिवृतं
 भवेन्मूलाधारात्प्रभृति तव षट्चक्रसदनम् ॥८॥

पाठान्तराणि—(१) षट्त्रिंशत्त्रिंशतयुतमाखण्डः; षट्त्रिंशच्छतयुततया ।
 (२) भवेन्मूलाधारप्रभृति ।

हे देवि ! तव सृष्टिरूपं चक्रम् अग्नि-सूर्य-चन्द्रात्मकत्वेन त्रिधा
 विभक्तम् । अतः तेषाम् अग्न्यादीनां मयूखाः सर्वे मिलिताः,
 ये षष्ट्यधिकत्रिंशतसंख्याकाः ते पुनः, पृथिव्यादिमनोन्तर्षट्-
 तत्त्वेषु विभक्ताः सन्तः ब्रह्माण्डप्रतीकभूतपिण्डाण्डे मूलाधारादिषट्-
 चक्ररूपसदने प्रतिभान्ति । तादृशं तव वासगृहम् इति देवीवासगृह-

भावबोधिनीटीकासहिता

७

निरूपणम् । अत्र उक्तमयूखानां तत्त्वेषु विभजनं, श्रीमदाचार्यैः सौन्दर्यलह्या “क्षितौ षट् पञ्चाशद्” इत्यादिश्लोके निरूपितम् । किं च अत्र मयूखसंख्याबोधकस्य “षट्त्रिंशद्दश-”पदस्य षट्त्रिंशत्संख्याक-दशसंख्या इति अर्थः वक्तव्यः—तदा, दशगुणिता षट्त्रिंशद् [३६०] इति भवति ॥८॥

अथ उक्तमयूखानां खण्डविभजनं तेषां कालसम्बन्ध-सद्भावात्, तदतीतत्वं देव्याः निरूपणम्—

शतं चाष्टौ वह्नैः शतमपि कलाः षोडश रवेः

शतं षट्^१ च त्रिंशत् सितमयमयूखाश्चरणजाः ।

य एते षष्टिश्च त्रिंशतमभवंस्त्वच्चरणजा^३

^३महाकौलैस्तस्मान्न हि तव शिवे कालकलना ॥९॥

पाठान्तराणि—(१) षट्त्रिंशद्वै; षट्त्रिंशद्वै सितमयि ।

(२) चरणजा । (३) महाकालस्तस्मात् ।

तेषां मयूखानां मध्ये अष्टोत्तरशतसंख्याकाः वह्निसम्बन्धिनः; तथा रविसम्बन्धिनः षोडशोत्तरशतसंख्याकाः; षट्त्रिंशदुत्तरशतसंख्याकाः तु सोमसम्बन्धिनः इति निरूप्य; ते सितमयाः = सितविकाराः, सितजन्याः इति भावः । सितं नाम निर्मलवस्तु-परमात्मेति यावत् । ते; कालात्मकाः तव चरणजाः इति निरूप्य देव्याः तावत् तादृशकालकलनाव्यापारासाध्यत्वेन [तदसाध्यत्वं यथा—तेषां मयूखानां कालत्वकलनात् । महाकालपदेन, तद्विघ्नः महाकालः अस्ति इति निरूप्य । तस्मात् = तस्मात् कारणाद् (यत्कारणेन महाकालरूपात्परमात्मनः तव अभेदत्वं वक्ष्यमाणरीत्या सिध्यति तस्मात्कारणाद् इत्यर्थः) देव्याः कालकलनाव्यापारासाध्य-

८

सुभगोदयस्तुतिः

त्वम् उपपन्नम्; तेन] हे शिवे ! तादृशकालकलना तव न अस्ति इति; कालातीतत्वं देव्याः निरूपितम् । आचार्यैः अपि तथा— “मयूखास्तेषामप्युपरि तव पादाम्बुजयुगम्” इति सौन्दर्यलहरीं निरूपितम् । अत्र “महाकौलैः” इतिपदस्य “महाकालः” इति पाठान्तरम् । तदनुरुद्धा इयं टीका । किं च, “त्वच्चरणजाः” इति अत्र किञ्चिद् वक्तव्यम् । देव्याः चरणौ नाम-बिन्दुरूपस्य¹ अस्तिपदवाच्यस्य परमात्मनः त्रिज्यास्थानीयमायाविभिर्वेन समवृत्तत्वे सिद्धे तच्चरणभूत-नीचोच्चसंज्ञकपदयोः (केन्द्रच्युतिवशादुद्भूतयोः) संयोगात्समवृत्तस्य दीर्घवृत्तत्वसिद्धिः [त्रिनाभिचक्रत्वसिद्धिः] तस्मारकम् इदं “त्वच्चरणजाः” इति पदम् । श्रीमदाचार्यैः अपि उक्तं सौन्दर्यलहरीं—“मयूखास्तेषामप्युपरि तव पादाम्बुजयुगम्” इति । किं भोः ! खेटगतिमार्गभूतदीर्घवृत्तीयनीचोच्चयोः, श्रीदेवीचरणयोः च कः सम्बन्धः ? इति आक्षेपस्य समाधानं खेटानां कषकं परितः भ्रमणं यया शक्त्या सम्पद्यते सा एव श्रीदेवीरूपा इति वदामः । तथा च श्रूयते—“त्रिनाभिचक्रमजरमनर्व येनेमा विश्वा भुवनानि तस्थुः” इति । अस्य अयं भावः, श्रीदेवीरूपशक्तिं विना न उपपद्यते ग्रहाणां भ्रमणं, न तं विना त्रिनाभिचक्रप्रादुर्भावः, न विना तादृशचक्रं सर्वभुवनानां प्रस्थानं^२ सम्भवति । अतः भ्रमणहेतुभूता शक्तिः एव श्रीदेवी इति भाषणे न दोषः ॥९॥

1. बिन्दु = Point, तस्य लक्षणम्—A point is a position, without magnitude. Position = अस्तित्वम् (अस्ति भाति प्रियं इत्युक्तब्रह्मलक्षणत्रयान्तर्गत-अस्तित्वपदार्थमेव अस्तित्वम्) ॥

2. तस्थुः = प्रतस्थुः; प्रयाणमकुर्वन्तेति भावः ।

भावबोधिनीटीकासहिता

९

अथ श्रीचक्रस्थबिन्दवादिसप्तकस्य मूलाधारादिसप्तकभावनानिरूपणम्—

त्रिकोणं चाधारं 'त्रिपुरतनु तेऽष्टारमनघे
 भवेत्स्वाधिष्ठानं पुनरपि दशारं मणिपुरम् ।
 दशारं ते संवित्कमलमथ मन्वस्त्रकमुमे
 विशुद्धं स्यादाज्ञा शिव इति ततो बैन्दवगृहम् ॥१०॥

पाठान्तराणि—(१) त्रिभुवननुते; त्रिभुवननुतेष्वार० ।

(२) तव स्वाधिष्ठानं भगवति ।

हे त्रिपुरतनु ! “त्रिभुवननुते” इति पाठान्तरम् । तत्पक्षे,
 त्रिलोकस्तुते, हे अनघे ! हे देवि ! त्वत्प्रतीकश्रीचक्रस्थत्रिकोणं
 मूलाधारचक्रम् इति—अष्टारं स्वाधिष्ठानम् इति—द्वितीयदशारं
 मणिपुरम् इति—अन्तर्दशारं संविच्चक्रं नाम् हृदयम् इति—
 मन्वस्त्रं तु विशुद्धम् इति—आज्ञाचक्रं शिव[सदाशिव]कमलम्
 इति—ततः ऊर्ध्वं बैन्दवगृहम् इति [सहस्रारम् इति] योगिभिः
 उपास्यते ॥१०॥

अथ शिवशक्तिचक्रैक्यनिरूपणम्—

त्रिकोणे ते वृत्तत्रितयमिभकोणे वसुदलं
 कलाश्रं मिश्रारे भवति भुवनाश्रे च भुवनम् ।
 चतुश्चक्रं शैवं निवसति भगे^२ शाक्तिकमुमे
 प्रधानैक्यं षोढा भवति च तयोः शक्तिशिवयोः ॥११॥

पाठा०—(१) त्रिभुवनम् । (२) दशे शाक्तिकमुमे; भगे शाक्तिकमुमे ।

शिवचक्राणि चत्वारि—वृत्तत्रयं, वसुदलं, षोडशदलं, भूपुरत्रयम्
 इति । एतेषां क्रमेण चतुर्विधशक्तिचक्रेषु, त्रिकोण-वसुकोण-
 दशारयुग्म [अन्तर्दशार-बहिर्दशार-रूपमिश्रार] - चतुर्दशारात्मकेषु

१०

सुभगोदयस्तुतिः

ऐक्यं कथितम् । हे उमे ! इति संबुद्धिः । भगे = श्रीविषये [श्रीचक्रविषये] । शाक्तिकं = शक्तिचक्रैक्यम् एवं निरूपितम् । एवम् उक्त्वा प्रधानैक्यं षोढा समयिनाम् इति सूचितं च ॥११॥
अथ पूर्वसूचितसमयिचक्रैक्यनिरूपणम्—

कलायां बिन्द्वैक्यं तदनु च तयोर्नादविभवे

तयोर्नादेनैक्यं तदनु च कलायामपि तयोः ।

तयोर्बिन्दावैक्यं त्रितयविभवैक्यं परशिवे

तदेवं षोढैक्यं भवति हि सपर्या समयिनाम् ॥१२॥

पाठान्तरम्—(१) तथैवं ।

समयिनां पुनः “अग्रबिन्दुपरिकल्पिताननाम्” इत्यादिना सपर्या सम्पद्यते हि । अतः तेषां कला-नाद-बिन्द्वाख्यवस्तूनि प्रधानानि त्रीणि; एतत्त्रयस्य अन्योन्यकलनया षड्विधैक्यं निरूपितम् । यथा, कलायां बिन्दुयोगः । नादे तावत् कलाबिन्दोः योगः । बिन्दुकलयोः नादेन योगः । तथैव कलायां बिन्दुकलयोः योगः । एवमेव बिन्दौ नादकलयोः ऐक्यम् । षष्ठं पुनः परशिवे कला-नादबिन्दूनाम् ऐक्यम् । एवं षड्धा समयिसपर्या निरूपिता । एवम् अन्योन्यकलनायां फलविशेषजननविषये अस्ति दृष्टान्तः । यथा “आज्ये मधूषं पीयूषं, मधुन्याज्यं विषं तथा” [ब्रह्म-सिद्धान्ते] इति । एवम् एव अत्र अपि इति ज्ञेयम् ॥१२॥

अथ चरणषडब्जयोः मेलनम् उक्त्वा समयिनां चतुर्थैक्यकथनम्—

कला, नादो, बिन्दुः, क्रमश इह वर्णाश्च चरणं

षडब्जं चाधारप्रभृतिकममीषां च मिलनम् ।

तदेवं षोढैक्यं भवति खलु येषां समयिनां

चतुर्थैक्यं तेषां भवति हि सपर्या समयिनाम् ॥१३॥

पाठान्तरम्—(१) तथैवं ।

भावबोधिनीटीकासहिता

११

इह तावत् कला-नाद-बिन्दवः ध्वन्यंशाः, वर्णाः चरण-
संज्ञकाः, आधार[मूलाधार]प्रभृति-षट्चक्राणि, षडब्जसंज्ञ-
कानि । एतेषां परस्परमेलनं येषां समयिनां षोढा भवति, तेषाम्
एव चतुर्थैक्यरूपसपर्या हि भवति; तेषां मूलाधारस्वाधिष्ठानयोः
सपर्याभावात् ॥१३॥

अथ समयिनां मणिपूरचक्रे देवीसाक्षात्कारकथनद्वारा चतुर्थैक्य-
कथनम्—

तडिल्लेखामध्ये स्फुरति मणिपूरे भगवती

चतुर्थैक्यं तेषां भवति च चतुर्बाहुर्दृष्टिता ।

धनुर्बाणानिक्षूद्रवकुसुमजानङ्कुशवरं

तथा पाशं बिभ्रत्युदितरविबिम्बाकृतिरुचिः ॥१४॥

पाठान्तरम्—(१) रुचि ।

मणिपूरचक्रे एव भगवती विद्युल्लेखा इव भासते समयिनां
योगिनाम् इत्यर्थः । अतः [मूलाधारस्वाधिष्ठानयोः सपर्याभावात्]
तेषां चतुर्थैक्यम् । स्फुरति हि; देवी तावद् उद्यद्रविनिभा चतुर्बा-
हुभिः इक्षुधनुःपुष्पबाणपाशाङ्कुशवद्भिः भासमाना दृश्यते च ॥१४॥
अथ समयिनामत्रैव षड्धैक्यपरिणामभूतसगुणदेवीरूपवर्णनम्—

भवत्यैक्यं षोढा भवति भगवत्याः समयिनां

महत्त्वत्कोदण्डद्युतिनियुतभासा समरुचिः ।

भवत्पाणित्रातो दशविध इतीदं मणिपुरे

भवानि ! प्रत्यक्षं तव वपुरुपास्ते न हि परम् ॥१५॥

इत्यैक्यनिरूपणम् ।

हे भगवति ! हे भवानि ! यदा समयिनां षड्धैक्यं तदा
त्वं दशभुजा एव दृश्यसे । दशसहस्रसुरधनुष्कान्तितुलितकान्त्या

१२

सुभगोदयस्तुतिः

शोभमाना मणिपुरे एव । यतः भवत्पाणित्रातः शृङ्गारादिनव-
रसरूपः । अत्र शृङ्गारादयः नव एव अपि शान्तस्य सगुणनिर्गुण-
भेदेन द्विधा भिन्नत्वात् तेषां दशत्वसिद्धिः । किं च अत्र शान्तस्य
ब्रह्मालम्बत्वेन । तस्य नादब्रह्मोपकरणत्वेन च । तन्नादजनकत्वाद्
वीणायाः तद्ग्रहणं पाणिभ्याम् उक्त्वा । सम्पादिता दशसंख्या
देवीभुजानाम् इति रहस्यम् । यः एवं तव वपुः प्रत्यक्षम् उपास्यते
तस्य इतः परं श्रेयस्करं न अस्ति ॥१५॥ इत्यैक्यनिरूपणम् ॥

अथोक्तदशभुजस्थपदार्थनिरूपणम्—

भवानि ! श्रीहस्तैर्वहसि फणिपाशं सृणिमथो

धनुः पौण्ड्रं पौष्पं शरमथ जपस्रक्शुकवरौ ॥

अथ द्वाभ्यां मुद्रामभयवरदानैकरसिकां

ववणद्वीणां द्वाभ्यां त्वमुरसि कराभ्यां च बिभृषे ॥१६॥

पाठा०—(१) रसिके । (२) उरसि च ।

हे भवानि ! त्वम् । त्वद्वस्तैः दशभिः नागपाशादीन्
वहसि । तेषां विवृतिः पूर्वश्लोकानुबन्धेन द्रष्टव्या । यथा,
“रागस्वरूपपाशादद्या क्रोधाकाराङ्कुशोज्ज्वला” इति उक्तेः
करुणारसधर्मवद्रागस्य बन्धहेतुत्वात् पाशत्वं रौद्ररसधर्मवत्क्रोधस्य
वशीकरणहेतुत्वाद् अङ्कुशत्वं यथा उपपद्यते तथा एव अवशिष्ट-
धनुर्बाणादीनां रूपाणि उन्नेयानि शृङ्गारादिभिः इति सूचयामः
॥१६॥

अथ श्रीचक्रस्वरूपवर्णनम्—

त्रिकोणैरष्टारं त्रिभिरपि दशारं समुदभूद्

दशारं भूगेहादपि च भुवनाश्रं समभवत् ।

भावबोधिनीटीकासहिता

१३

ततोऽभून्नागारं नृपतिदलमस्मात्त्रिवलयं
 'चतुर्द्विः प्राकारत्रितयमिदमेवाम्ब 'शरणम् ॥१७॥

पाठा०—(१) चतुर्धा । (२) चरणम् ।

बिन्दोः त्रिकोणं—तैः त्रिकोणैः त्रिभिः अपि अन्तर्दशारं—तद्वहिः
 पुनः दशारं—तद्वहिः चतुर्दशारं—तदनन्तरम् अष्टदलपद्मं—तद्व-
 हिः षोडशदलपद्मं—तद्वहिः वलयत्रयं—तद्वहिः भूपुरत्रयम् इति । हे
 अम्ब ! ते गृहरूपं श्रीचक्रम् एव निरूपितम् ॥१७॥

अथ एतद्वरिवस्याप्रतिपादकतन्त्रप्रशंसा—

चतुःषष्टिस्तन्त्राण्यपि 'कुलमतं निन्दितमभूद्
 यदेतन्मिश्राख्यं मतमपि भवेन्निन्दितमिह ।
 शुभाख्याः पञ्चैताः श्रुतिसरणसिद्धाः प्रकृतयो
 महाविद्यास्तासां भवति 'परमार्थो भगवती ॥१८॥

पाठा०—(१) कुलनुतं निन्दितमिदं तदेतत् । (२) परमार्थः; परमार्थो
 भगवति ।

कुलमतप्रतिपादकचतुष्षष्टितन्त्रसमूहः निन्द्यः एव मिश्राचारः
 अपि । हे भगवति । श्रुतिसिद्धशुभागमपञ्चकस्य पुनः
 (सनक-सनन्दन-सनत्कुमार-वसिष्ठ-शुक-नामकं संहितापञ्चकं पुनः)
 वेदमार्गानुरुद्धत्वाद् विप्राचरणीयाः तदुदिताचाराः न अन्ये
 इति ॥ चतुष्षष्टितन्त्रनामानि सौन्दर्यलहरीव्याख्यायां लोल्ललक्ष्मी-
 धरपण्डितकृतायां द्रष्टव्यानि ॥१८॥

अथ पञ्चदशीमन्त्रोद्धारः—

स्मरो मारो मारः स्मर इति 'परो मारमदन-
 स्मरानङ्गाश्चेति स्मरमदनमाराः स्मर इति ।

१४

सुभगोदयस्तुतिः

**त्रिखण्डः खण्डान्ते कलितभुवनेश्वरयुत-
श्रतुःपञ्चाक्षरान्ते त्रय इति च पञ्चाक्षरमनुः^५ ॥१९॥**

पाठान्तराणि—(१) स्मरो । (२) ०श्चैते । (३) कलितभुवने ते क
इति यः । (४) ०मनोः । [पञ्चा० = पक्षा०] ।

अत्र कूटत्रयस्य आन्त्यबीजत्रयं “त्रिखण्डः खण्डान्ते कलितभुवनेश्वर-
क्षरयुतः” इति उक्त्वा क्रमेण, चतुः-पञ्च-त्रिवर्णाः उक्ताः ।
पञ्चदशाक्षराः इति, स्मर = विद्धि इति अर्थः । ते त्रयः
खण्डाः पक्षाक्षरमनुः इति च स्मर इति पूर्वेण अन्वयः (उपासकं
प्रति इयम् उक्तिः) । अत्र सर्वबीजानि स्मरपर्यायाणि एव अस्य
स्वरोपासितत्वाद् इति ज्ञेयम् ॥१९॥

अथ मन्त्रखण्डत्रयं तेजस्त्रयमिति, तत्र मातृकालयं चेति निरूपणम्—

**त्रिखण्डे त्वन्मन्त्रे शशिसवितृवह्नात्मकतया
स्वराश्रन्द्रे लोनाः सवितरि कलाः कादय इह ।
यकाराद्या वह्नावथ कषयुगं बैन्दवगृहे
निलीनं सादाख्ये शिवयुवति नित्यैन्दवकले ॥२०॥**

हे शिवयुवति ! त्वन्मन्त्रे त्रिखण्डात्मके क्रमेण, शशि-सवितृ-
वह्न्यात्मकतेजस्त्रयतया भाविते पश्चात्तेषु खण्डेषु मातृकाः
निलीनाः इति भाविताः । यथा, शशिनि, अकारादि-षोडशस्वराः
चन्द्रकलारूपेण; एवं सवितरि कादयः चतुर्विंशतिसंख्याकाः
आद्यन्तद्विद्विरूपेण (कं भं, छं बं इत्यादि द्विद्विरूपेण) निलीनाः;
वह्नौ पुनः यकारादि-दशकम् । सादाख्ये नित्यैन्दवकले बैन्दवगृहे तु
कषयुगं क्षकाररूपं निलीनम् इति । एवं मन्त्रमातृकयोः ऐक्यं
निरूपितम् ॥२०॥

अथ मातृकाप्रत्याहारकथनम्—

ककाराकाराभ्यां स्वरगणमवष्टभ्य निखिलं

कलाप्रत्याहारात् सकलमभवद् व्यञ्जनगणः ।

त्रिखण्डे स्यात्प्रत्याहरणमिदमन्वक्कषयुगं

क्षकारश्चाकारोऽक्षरतनुतया चाक्षरमिति ॥२१॥

पाठान्तर—(१) ०मञ्चत्कषयुगं ।

ककार-अकारयोः विलोमेन संयोगात् “अक्” इति प्रत्याहारः भवति, तत् षोडशस्वरसूचकः [अत्र अकाराद्याः षोडश अपि स्वराः अक् शब्दबहुवचनरूपेण (अचः इति रूपेण अचः स्वराः इति) स्मारिताः] तथा ककाराद्यः लकारः “कला” इति प्रत्याहारेण सर्वः अपि व्यञ्जनगणः (३५-व्यञ्जनरूपः गणः) स्मारितः । एवं खण्डद्वयं दर्शितम् । अथ तृतीयखण्डे तृतीयखण्ड-विषये । अन्वक् = अनुपदम् एव कषयोः योगेन क्षकारः जातः (क्ष इति प्रत्याहारः जातः इति भावः)—अयं आद्यक्षरेण अकारेण युतः सन् “अक्ष” इति रूपसिद्धौ सत्यां मातृकायाः अक्षरत्वाद् “अक्षरः” इति व्यवहारः जातः ॥ अत्र व्यञ्जनेषु, क-ष-युगग्रहणस्य कः हेतु इति विचारिते व्यञ्जनान्त्यत्रिवर्णेषु “ळ-” कारस्य लकारप्रकृतिकत्वात्, स-ह-वर्णयोः जगदतीत-प्रकृति-पुरुष-प्रतीकत्वात् च, तान् विहाय क-ष-योः योगरूपः क्षकारः प्रत्याहारः कृतः इति गम्यते ॥२॥

अथ मन्त्रस्य ऋषि-सपर्यानिरूपणम्—

विदेहेन्द्रापत्यं श्रुत इह ऋषिर्यस्य च मनो-

रयं चार्थः सम्यक् श्रुतिशिरसि तैत्तिर्यकऋचि ।

पाठान्तरम्—(१) विदेहो नैर्ऋत्याः सुत इह ऋषिर्यः स च ।

१६

सुभगोदयस्तुतिः

ऋषिं हित्वा चास्या हृदयकमले नैतमृषिमि-

त्युचाभ्युक्तः पूजाविधिरिह भवत्याः समयिनाम् ॥२२॥

इह = मनु-चन्द्रादिद्वादशविद्यासु । यस्य मनोः = यद्विद्यायाः । विदेहेन्द्रापत्यं ऋषिः (“विदेहो नैर्ऋत्याः सुत इह ऋषिर्यः स च” इति पाठान्तरम्) एतत्पाठद्वये अपि मन्मथः ऋषिः इति विज्ञायते । (तादृशी कादिविद्या समयिनाम् उपास्या इति एतच्छ्लोकोत्तरार्धेन अवगम्यते) अयम् अर्थः च सम्यक् तैत्तिर्यकश्रुतिशिरसि “पुत्रो निर्ऋत्या वैदेहः” इत्यादिश्रुतिशिरसि (उपनिषदि अस्ति इति शेषः) किं च, ऋषिं हित्वा च = ऋषिन्यासादि-बाह्यक्रियाकलापं हित्वा अपि । हृदय-कमले = मनसि । अस्याः = कादिविद्यायाः (अनुसंधानं कार्यमिति) । “नैतमृषिं विदित्वा नगरं प्रविशेद्” इत्यादिमन्त्रखण्डेन विदधाति श्रुतिः । इह भवत्याः पूजाविधिः । समयिनां = समयिभ्यः । अभ्युक्तः = उपासकं प्रति चोदनापूर्वकम् उक्तः इति भावः ॥२२॥

अथ त्रिखण्ड-मन्त्र-सरघा-षडब्जानामन्योन्यसंबन्धनिरूपणम्—

त्रिखण्डस्त्वन्मन्त्रस्तव च सरघायां निविशते

श्रियो देव्याः शेषो यत इह समस्ताः शशिकलाः ।

त्रिखण्डे त्रैखण्ड्यं निवसति समन्त्रे च सुभगे

षडब्जारण्यानि त्रितययुतखण्डे निवसति ॥२३॥

सुभगे हे देवि ! तव मन्त्रः त्रिखण्डः । स तु, तव सरघायां निविशते (ऐक्यं भवति इति भावः) यतः, समस्ताः = सादाख्य-कलासहिताः शशिकलाः । इह = सरघायां निवसन्ति । (ततः) श्रियः देव्याः, शेषश्च = शेषभूत-‘श्री’-रूपचतुर्थखण्डः च निवसति इति अन्वयः । तद्यथा, त्रिखण्डे, त्रैखण्ड्यं = चन्द्रसूर्याग्न्यात्मक-

भावबोधिनीटीकासहिता

१७

त्रिखण्डसंबन्धि, इदं “त्रिखण्डं ते चक्रम्” इत्याद्यष्टमश्लोकरीत्या;
तथा तव मनुः अपि “त्रिखण्डे त्वन्मन्त्रे” इत्यादिविंशति-
श्लोकरीत्या; षड्वजारण्यानि इति तावत् “त्रिकोणं चाधारम्”
इत्यादि-दशमश्लोकरीत्या; त्रितययुतखण्डे निवसति ॥२३॥

अथ खण्डत्रयस्य स्वान्तलयनिरूपणपूर्वकं, षोडशदलादित्रिचक्रेषु एव
मातृकालयनिरूपणम्—

त्रयं चैतत्स्वान्ते परमशिवपर्यङ्कनिलये
परे 'सादाख्येऽस्मिन् निवसति चतुर्थैक्यकलनात् ।

स्वरास्ते लीनास्ते भगवति कलाश्रे च सकलाः

ककाराद्या वृत्ते तदनु चतुरश्रे च यमुखाः ॥२४॥

पाठान्तरम्—(१) सादाख्यास्मिन् ।

हे परमशिवपर्यङ्कनिलये ! इति देवीसम्बोधनम् । उक्तखण्डत्रयं,
स्वान्ते = आज्ञाचक्रे, सादाख्ये निवसति लयम् आप्नोति इत्यर्थः ।
तल्लयः, चतुर्थैक्यकलनाद् इति ज्ञापयति । अथ, मातृका सर्वा अपि
श्रीचक्रस्थषोडशदल-वृत्तत्रय-भूपुरत्रयरूपस्थानत्रये एव यथाक्रमम् ।
षोडश-स्वराः, पञ्चविंशति[२५]कादयः, यमुखाः दश च, चतुर्थैक्य-
कलनाद् विलीनाः स्युः । भगवति इति देवीसम्बोधनम् ॥२४॥

अथ उक्तषोडशदलादिशिवचक्रत्रयपूरकमिभदलं शांभवमिति शिव-
शक्तिचक्रचतुष्टययोः अभेदमिति च निरूप्य नित्यास्वरूपकथनम्—

हलो बिन्दुर्वर्णाष्टकमिभदलं शांभववपु-

श्रतुश्रक्रं 'शक्रस्थितमनुभयं शक्तिशिवयोः ।

निशाद्या दशाद्याः श्रुतिनिगदिताः पञ्चदशधा

'भवेयुर्नित्यास्तास्तव जननि मन्त्राक्षरगणाः ॥२५॥

पाठा०—(१) शक्रस्थित०; शक्तौ स्थित० । (२) पञ्चदश ता ।

(३) भवेयुर्नित्यास्तास्तव ।

१८

सुभगोदयस्तुतिः

हलः = कादिक्षान्ताः, बिन्दुः [च]; वर्गाष्टकं = क-च-ट-त-प-य-
 श-ळ-वर्गादिवर्णैः युतः बिन्दुवर्गाष्टकं भवति, तल्लयस्थानम्
 [एतेन आराधितम्] इभदलं = अष्टदलचक्रं पूर्वश्लोकोक्त-
 षोडशदलादि-चक्रत्रयसहितं चतुश्चक्रं शांभवशरीरं स्यात्; तथा
 शक्रस्थितं = शक्रोपरिस्थितं, चतुर्दशारोर्ध्वस्थितम् इत्यर्थः । एतेन
 शक्तिचक्रचतुष्टयं स्मारितम् । शक्तिशिवयोः एतदुभयम्, अनुभयम्
 एव-अद्वैतम् एव-एकम् एव इति अर्थः । शक्तिचक्र-चतुष्टयं
 तु, “त्रिकोणे ते वृत्त०” इत्याद्येकादशश्लोकोक्तम् इति ज्ञेयम् ।
 निशाद्याः = कृष्णपक्षप्रतिपदाद्याः, दर्शाद्याः = शुक्लपक्षप्रतिपदाद्याः
 च; पञ्चदशधा = पञ्चदश-पञ्चदशप्रकारेण तिथयः । श्रुतिग-
 दिताः सन्ति, ताः तावत्, हे जननि ! तव मन्त्राक्षरगणाः भवन्ति ।
 अत्र निशाद्याः नाम कृष्णपक्ष-प्रतिपदाद्याः इति अर्थः, यथा—
 “निशाद्याः” इत्यत्र निशापदेन लक्षणया तमः गृह्यते, तस्य
 तल्लक्षणत्वात् तादृशतमसः अस्मिन् पक्षे [रात्रिषु ज्योत्स्नाहास-
 भावेन] क्रमवृद्धिमत्त्वाद्, अस्य पक्षस्य तमःपक्षः इति कृष्णपक्षः
 इति निशापक्षः इति वा प्रसिद्धेः तत्तथोक्तम् ॥२५॥

अथ षोडशीशशिकलाविवृतिः अयम्-अक्-प्रत्याहारविवरणं च—

इमास्ताः षोडश्यास्तव च सरघायां शशिकला-

स्वरूपायां लीना निवसति तव श्रीशशिकला ।

अयं प्रत्याहारः श्रुत इह कलाव्यञ्जनगणः

ककारेणाकारः स्वरगणमशेषं कथयति ॥२६॥

हे जननि ! इमाः पूर्वोक्ताः नित्यास्थानीयाः; ताः =
 शशिकलाः । तव शशिकलास्वरूपायां सरघायां लीनाः । तव,
 षोडश्याः (चतुष्कूटासम्बन्धिन्यः) श्रीशशिकला (सादाख्या)

भावबोधिनीटीकासहिता

१९

च; निवसति = सरघायां विलीना भवति इति भावः । इह 'अयम्' इति प्रत्याहारः (कृतः) । अनेन कळागणः व्यञ्जन-गणः च सकलः अपि श्रुतः (श्रावितः = कथितः इति भावः) । यथा, 'यमुखाः' इति यादिदशकं, यकारेण, स्मारितं, "त्रयं चैतत्स्वान्ते" इत्यादिचतुर्विंशे श्लोके । तादृशः यकारः प्रत्याहाराङ्गतया अत्र स्वीकृतः । अतः तेन अकारदिना अयम् इति रूपसिद्धिः । एतेन सर्वा अपि मातृका कलाव्यञ्जनगणरूपा 'अयम्' इति प्रत्याहारेण स्वीकृता । ककारेणाकारः 'अक्' इति प्रत्याहारः तु स्वरगणम् अशेषं कथयति हि ॥२६॥

अथ क्षकारातिशयस्य मणिपूरे समयिपूजाविशेषस्य च निरूपणम्—

क्षकारः पञ्चाशत्कल इति 'हलो बँन्दवगृहं'

'ककारादूर्ध्वं स्याज्जननि तव नामाक्षरमिति ।

भवेत्पूजाकाले मणिखचितभूषाभिरभितः

प्रभाभिर्व्यालीढं भवति मणिपूरं सरसिजम् ॥२७॥

पाठा०—(१) हरो । (२) क्षकारा० ।

क्षकारः, पञ्चाशत्कलः = पञ्चाशद्वर्णरूपः । हरस्वरूपस्य हकारस्य बँन्दवगृहं च । हे जननि ! तादृशक्षकारादूर्ध्वम् (उपरि) तव नाम विद्यते 'अक्षरः' इति । अत्र 'ककाराद्' इत्यत्र 'क्षकाराद्' इति पाठान्तरम् । इदम् एव साधु इव भाति । (अथ) तव पूजाकाले मणिपूरचक्रं, मणिखचित-भूषासंजनित-प्रभाभिः व्यालीढं भवति समयिनाम् इति भावः ॥२७॥

अथ चक्रेषु मणिपूरं द्वितीयमिति केषांचित्पक्षं, तृतीयमिति समयिपक्षं च निरूप्य, अनाहते वायूत्पत्तिनिरूपणम्—

२०

सुभगोदयस्तुतिः

वदन्त्येके वृद्धा मणिरिति जलं तेन निबिडं
 परे तु त्वद्रूपं मणिधनुरितीदं समयिनः ।
 अनाहत्या नादः^२ प्रभवति सुषुम्णाध्वजनित-
 स्तदा वायोस्तत्र प्रभव इदमाहुः समयिनः ॥२८॥
 पाठा०—(१) लीननिबिडं । (२) सादः ।

एके वृद्धाः मणिः नाम जलम् इति, तेन निबिडं चक्रं
 [स्वाधिष्ठानं] द्वितीयम् एव भवति । एतदनुरुद्धम् एव सौन्दर्य-
 लहरीप्रोक्तं मणिपुरस्य द्वितीयचक्रत्वम् । हे जननि ! परे समयिनः
 तु इदं त्वद्रूपं मणिधनुरिति = मणिधनुः [इन्द्रधनुः] कान्तिकान्तम्
 इति भाषन्ते । सुषुम्णानाडीमार्गमध्यजनितनादः तु अनाहताद्
 आरभ्य अभिव्यज्यते । अतः तदभिव्यञ्जनहेतुभूत-वायोः उत्पत्तिः
 अनाहते कथिता समयिभिः ॥२८॥

अथ अनाहतस्य संवित्कमलत्वकथनं तदुपर्याकाश-सदाशिव-
 निरूपणं च—

तदेतत्ते संवित्कमलमिति संज्ञान्तरमुमे
 भवेत्संवित्पूजा भवति कमलेऽस्मिन् समयिनाम् ।
 विशुद्धाख्ये चक्रे वियदुदितमाहुः समयिनः
 सदापूर्वो देवः शिव इति हिमानीसमतनुः ॥२९॥
 हे उमे ! ते = त्वत्सम्बन्धि एतत्पूर्वश्लोकोक्तम् अनाहतचक्रं
 यत् तस्य संवित्कमलम् इति संज्ञान्तरम् अस्ति । तत्र समयिनः
 कुर्वन्ति संवित्पूजाम् । अथ एतदुपस्थितविशुद्धाख्ये चक्रे । वियद्
 = आकाशः अजनि इति समयिनः प्राहुः । तदुपर्याकाशचक्राधिष्ठाता
 देवः, हिमानीसमतनुः = हिमसंहतिकान्तितुलितकान्तिमान् सदा-
 शिवः इति च ॥२९॥

भावबोधिनीटीकासहिता

२१

अथ विशुद्धचक्रे देवीपूजायाः, सहस्रारे नित्याकलायाः च विवरणम्—

त्वदीयैरुद्योतैर्भवति च विशुद्धाख्यसदनं

भवेत्पूजा देव्या हिमकरकलाभिः समयिनाम् ।

सहस्रारे चक्रे निवसति कलापञ्चदशकं

तदेतन्नित्याख्यं भ्रमति सितपक्षे समयिनाम् ॥३०॥

हे जननि ! त्वदीयैरुद्योतैः = त्वत्कान्तिभिः । विशुद्धचक्रं समयिनां पूजाकाले, भवति = उद्योतितं भवति इति भावः । तत्र चन्द्रकलाभिः तव पूजां कुर्वन्ति समयिनः । अतः ऊर्ध्वं सहस्रारे पञ्चदशचन्द्रकलाः सदा निवसन्ति । अतः तन्नित्याख्यं नित्यासंज्ञितं चन्द्रकलापञ्चदशकं समयिनां शुक्लपूजायां परिभ्रमन् आस्ते ॥३०॥

अथ समयिनां शुक्लपक्षपूजाकारणं, ब्रह्मग्रन्थ्यादित्रयविवरणं च—

अतः शुक्ले पक्षे 'प्रतिदिनमिह त्वां भगवतीं

निशायां सेवन्ते निशि चरमभागे समयिनः ।

शुचिः स्वाधिष्ठाने रविरुपरि संवित्सरसिजे

शशी चाज्ञाचक्रे हरिहर(हरहरि)विधिग्रन्थय इमे ॥३१॥

पाठान्तरम्—(१) प्रतिदिनमहस्त्वां ।

हे देवि ! अतः = पूर्वश्लोकोक्तकारणेन, शुक्लपक्षे प्रतिदिनम् । इह [अस्य पाठान्तरम्] अहः = अहःकाले = ज्योत्स्ना-विशिष्टरात्रिपूर्वभागे इत्यर्थः । तथा निशापक्षे तु [कृष्णपक्षे तु] निशि, चरमभागे, समयिनः तव पूजां कुर्वन्ति । अथ ग्रन्थिविवरणम्, अग्निः स्वाधिष्ठाने, तदुपरि अनाहते रविः, तदन्तरम् आज्ञाचक्रे [भ्रूमध्ये] चन्द्रः, एवं स्थितेषु चक्रेषु विलोमेन, हर-हरि-विधिग्रन्थयः वर्तन्ते इति शेषः । तथा च उक्तं ललितासहस्र-

२२

सुभगोदयस्तुतिः

नामसु तु “मूलाधारैकनिलया ब्रह्मग्रन्थिविभेदिनी” इत्यादि ।
अत्र अहःपदार्थविमर्शः, “हलो बिन्दुः” इत्यादिपञ्चविंशति-
तमश्लोके, निशाद्याः दर्शाद्याः इतिक्रमेण कृष्णपक्षीयाणां
तिथीनां सङ्केतः कृतः । अत्र निशा नाम कृष्णपक्षः चेत् तदितरः
दर्शः, यथा शुक्लः तथैव अत्र निशेतरशुक्लः अपि अहःपदवाच्यः
कालः भवेद् इति ज्ञेयः ॥

एवमप्यहःपदेन ज्योत्स्नाविशिष्टरात्रिभागः ज्ञेयः, यथा अहर्नामा
सौरतेजोविशिष्टकालविशेषः । सः द्विविधः शुद्धः मूर्च्छितः^१ इति ।
तत्र आद्यः शुद्धसौरातपविशिष्टः द्वितीयः पुनः चन्द्रातप[ज्योत्स्ना]-
विशिष्टः इति । अतः अत्र समयिनां पूजाविषये अहःपदेन द्वितीयः
चन्द्रातपविशिष्टः । [शुक्लपक्षे तावद्] रात्रिपूर्वभागे एव ग्राह्यः ।
कृष्णपक्षे तु “निशायां [कृष्णपक्षे] सेवन्ते चरमभागे समयिनः”
इति ज्योत्स्नाविशिष्टरात्रिचरमभागस्य एव ग्रहणात् । अयम् अर्थः
तु “नवो-नवो भवति” इति मन्त्रार्थविचारे समवगम्यते हि ।
एतेन अपि उक्तपूर्वार्थः स्पष्टतरः भवति । एवमेव सर्वत्र
विलिख्यस्थलेषु विमर्शः कर्तव्यः ॥३१॥

-
१. मूर्च्छितः = चन्द्रजलादिषु प्रतिबिम्बितसौरतेजोविशिष्टकालविशेषः ॥ अत्र
चन्द्रमूर्च्छितं सौरतेजस्तु ज्योत्स्नेति भण्यते । जलमूर्च्छितं पुन इयत्काला-
वधिसौरतेजो मूर्च्छितं, रक्तपीतादिकाचपात्रान्तःस्थितं, जलं, भेषजं
भवेदित्यादि; जलमूर्च्छितसौरतेजोविषयस्तु “कोमोपथि-” नामक-वैद्य-
विज्ञानादवगन्तव्यः । तथा वायुमण्डलमूर्च्छित “आलट्टा वायलेट्ट”
“इन्फ्रा रेड” इत्यादि सौरतेजसां स्वरूपगुणादयश्च विज्ञेया आङ्गुल-
दैर्घ्यविज्ञानेन; श्रुतिषु चावगम्यते, अरुणप्रशनादिषु ॥३३॥

भावबोधिनीटीकासहिता

२३

अथ समयिनाम् अमावास्यापूजाभावे हेतुनिरूपणम्—

कलायाः षोडश्याः प्रतिफलितबिम्बेन सहितं
तदीयैः पीयूषैः पुनरधिकमाप्लाविततनुः ।

सिते पक्षे सर्वास्तिथय इह कृष्णेऽपि च समा

यदा चामावास्या भवति न हि पूजा समयिनाम् ॥३२॥

अमायां षोडशीकलायाः सादाख्यायाः प्रतिबिम्बसहितं
[चक्रमण्डलं] भवति । उत तदीयामृतेन आप्लाविततनुः च उपा-
सकः । तस्माद् अमापूजा न अस्ति समयिनाम् । इह समयि-
पूजाविधौ अमेतरशुक्लकृष्णपक्षतिथयः सर्वे अपि समाः एव ॥३२॥

अथ अमायाः, आज्ञाचक्रस्थचन्द्रबिम्बस्य च, स्वरूपनिरूपणम्—

इडायां पिङ्गल्यां चरत इह तौ सूर्यशशिनौ

तमस्याधारे तौ यदि तु 'मिलितौ सा तिथिरमा ।

तदाज्ञाचक्रस्थं शिशिरकरबिम्बे(बं) रविनिभं

दृढव्यालीढं सद्विगलितसुधासारविसरम् ॥३३॥

पाठा०—(१) तुलितौ ।

इडा-पिङ्गला-नामनाड्योः क्रमेण रविशशिनौ चरतः । तादृश-
रविशशिनौ यदा तमोमय(भूत)मूलाधारचक्रे मिलितौ तदा
तिथिः अमावास्या भवति । तादृशामातिथौ आज्ञाचक्रस्थितशशि-
बिम्बे (शशिविम्बं) रविनिभं (ज्योतिःप्रादुर्भावे न इति शेषः)
दृढव्यालीढं सत् (ज्योत्स्नया इति विज्ञेयम् । उत्तरश्लोकात्तात्पर्येण)
विगलितसुधासारविसरं च । भवति इति शेषः ॥३३॥

अथ पूर्वश्लोकोक्तज्योतिःकारणनिरूपणम्—

महाव्योमस्थेन्दोरमृतलहरीप्लाविततनुः

'प्रशुष्यद्वे नाडीप्रकरमनिशं प्लावयति तत् ।

२४

सुभगोदयस्तुतिः

यदाज्ञायां विद्युन्निवृत्तनियुताभाक्षरमयी

स्थिता विद्युल्लेखा भगवति ! विधिग्रन्थमभिनत् ॥३४॥

पाठा०—(१) प्रशुष्यद्वैशन्त० । (२) सिता ।

पूर्वोक्तज्योतिःकारणं महाव्योमस्थेन्दोः = सहस्रारगतचन्द्र-
बिम्बात्, प्रसृतामृतलहरी या विद्यते तया प्लाविततनुः यस्य
तादृशः भवति इति शेषः । स तावत् (पूर्वश्लोकोक्ताज्ञाचक्रस्थित-
शशिविम्बे एव) तद्विम्बः, प्रशुष्यद्वैनाडीप्रकरम् । उत, प्रशुष्यद्वै-
शन्त(स्थितनाडी)प्रकरं = शुष्यत्पल्वलम् इव भासमाननाडीमण्डल-
समूहं (७२-सहस्रनाडीसमूहम्) अनिशं (सुधया) प्लावयति । एवं
कदा भवेत् ? इति आकाङ्क्षायाम् । हे अम्ब ! यदा आज्ञायाम् =
आज्ञाचक्रे सहस्रविद्युत्पुञ्जवद्भासमाना अक्षरमयी (नाशशून्या)
कुण्डलिनी स्थिता सती ब्रह्मग्रन्थम् अभिनत्, तदा इति पूर्वेण
अन्वयः ॥३४॥

अथ कुण्डलिन्याः आज्ञाचक्रात् सहस्रारगमनं निरूप्य श्रीचक्रसरघा-
बैन्दवकथनम्—

ततो गत्वा ज्योत्स्नामयसमयलोकं समयिनां

पराख्या सादाख्या जयति शिवतत्त्वेन मिलिता ।

सहस्रारे पद्मे शिशिरमहसां बिम्बमपरं

तदेव श्रीचक्रं सरघमिति तद्बैन्दवमिति ॥३५॥

पाठान्तरम्—(१) समयया ।

ततः = आज्ञाचक्रतः, गत्वा = ज्योत्स्नामयसमयलोकं (सहस्रारं)
गत्वा इति यावत् । का ? समयिनाम् उपास्या पराख्या =
परा-नाम्नी, सादाख्या या, तादृशी सा, शिवतत्त्वेन = सहस्रारस्थ-
तत्त्वेन मिलिता सती, जयति = सर्वोत्कर्षेण वर्तते । तदा तत्र

भावबोधिनीटीकासहिता

२५

सहस्रारपद्मे, शिशिरमहसां = चन्द्रतेजसां, बिम्बम्, अपरं = परं
न विद्यते यस्मात् तादृशम् (अद्वितीयम् इति भावः) प्रत्यक्षीभवति
इति शेषः । तदेव श्रीचक्रम् इति सरघम् इति, बैन्दवम् इति
व्यवहियते ॥३५॥

अथ परमतनिरूपणम्—

वदन्त्येके सन्तः परशिवपदे तत्त्वमिलिते

ततस्त्वं ^१षड्विंशी भवसि शिवयोर्मेलनवपुः ।

त्रिखण्डेऽस्मिन् स्वान्ते परमपदपर्यङ्कसदने

परे सादाख्येऽस्मिन् निवसति ^२चतुर्धैक्यकलनात् ॥३६॥

पाठा०—(१) षट्त्रिंशा । (२) चतुर्धैक्य० ।

एके सन्तः एवं वदन्ति । कथमिव ? हे भगवति ! कुण्ड-
लिनीशक्तिस्वरूपिणि ! तत्त्वमिलिते = सर्वतत्त्व (पञ्चविंशतितत्त्व)-
मेलनरूप-परशिवपदे = सहस्रारे, (त्वं) यतः लीना असि ततः
त्वं षड्विंशी भवसि । तथा भवितुं किं कारणम् इति चेत्
शिवयोः मेलनवपुरूपा एव भवती । अतः शिवस्य पञ्चविंशति
तत्त्वसंख्या, त्वाम् अनुसृता इति भावः । अतः त्वाम् एवं च कथ-
यन्ति, सादाख्ये स्वान्तचक्रे (आज्ञाचक्रे) । त्रिखण्डे = तृतीयखण्डे,
परे = उत्कृष्टे, परमपदपर्यङ्करूपसदाशिवस्थाने (चतुर्विंशश्लोकोक्त-
रीत्या) चतुर्धैक्य कलनात्, सा कुण्डलिनीरूपिणी देवी निवसति,
इति एके सन्तः वदन्ति इति च पूर्वेण अन्वयः ॥३६॥

अथ (चतुर्धैक्यकलनानन्तरं) त्रिखण्डभावनायां त्रिधैक्यनिरूपणम्—

^१क्षितौ वह्निर्वह्नौ वसुदलजले दिङ्मरुति दिक्-

^२कलाश्रे मन्वश्रं दृशि ^३वसुरथो राजकमले[लं] ।

२६

सुभगोदयस्तुतिः

प्रतिद्वैतग्रन्थिस्तदुपरि चतुर्द्वारसहितं
 "महीचक्रं चैकं भवति भगकोणैक्यकलनात् ॥३७॥
 इति मन्त्रचक्रैक्यम् ॥

पाठान्तराणि—(१) महावह्नि० । (२) कलारे । (३) वसुरथो ।
 (४) प्रतिद्वैतग्रन्थि० । (५) महाचक्रं ।

क्षितिः = मूलाधारम् । जलं = स्वाधिष्ठानम् । मरुत् =
 अनाहतम् । कलासं = विशुद्धम् । दृक् = आज्ञाचक्रम् इति
 शरीरचक्राणि । वह्निः = त्रिकोणम् । वसुदलं = अष्टास्रम् ।
 दिक् = दशारम् । मन्वसं = चतुर्दशारम् । वसुः = वसुदलम् ।
 राजकमलं = षोडशदलम् इति श्रीचक्रस्थचक्राणि । एवं प्रथमं
 ज्ञातव्यम् । अथ अन्वयः, क्षितौ वह्निः एक्यम् अभूद् इति भावयेत् ।
 वह्नौ तु वसुदलजले (अष्टास्रस्वाधिष्ठानचक्रे भावयेत् नाम; तयोः
 ऐक्यं भावयेत्) एतावता प्राथमिकः अग्निखण्डः निरूपितः भवति ।
 अथ दिङ्मरुति, दशदलात्मकमणिपुर-विशिष्ट-मरुति = अनाहते;
 दिक् = दशारद्वयं विलीनं भवति । अत्र मरुन्नाम वायुः, एतेन
 सूर्यः लक्ष्यते । यथा, 'नभांसि जुहोति' (तै० ब्रा० ३-८-१८)
 इत्यादिना, वायुः नाम रुद्रः इति । 'रुद्रो वा एष यदग्निः,'
 'उतैनं गोपा अदृशन्नदृशन्नुदहार्यः' (नमकम्) इत्यादिश्रुतिभिः
 रुद्रः नाम सूर्यः इति च विज्ञायते । अतः एतेन द्वितीयः
 सूर्यखण्डः निरूपितः । अथ कलाश्रे (विशुद्धचक्रे) मन्वसं
 (चतुर्दशारम्) । दृशि आज्ञाचक्रे वसुः वसुदलं विलीनं स्यात् ।
 राजकमलं षोडशदलपद्मं च, विलीनं स्याद् इति शेषः ।
 अनेन सोमखण्डः निरूपितः । तदुपरि, प्रतिद्वैतग्रन्थिः = द्वैत-
 परिपन्थी [केवलाद्वैतप्रतिपादकः बिन्दुः] चतुर्द्वारसहित-
 महीचक्रं भूपुरं च एकं भूत्वा । उपरि = सर्वोपरि [सोम-

भावबोधिनीटीकासहिता

२७

खण्डोपरि] भवेद् इति अन्वयः । एवं भगकोणैक्यकलनाद् अन्वयः इति ॥

अत्र भगपदेन सूर्यः स्मार्यते, अतः द्वादशसंख्या च । अत्र भूपुरे प्राकारत्रयसद्भावात् प्रत्येकप्राकारस्य चतुःकोण-सद्भावात् च आहत्य द्वादशकोणाः भवन्ति । अतः भगकोणैक्यकलनं बिन्दौ युज्यते एव । बिन्दोः त्रिवृत्तस्वरूपत्वाद् [दृश्यतां, सप्तदशः श्लोकः तद् एकत्र एव त्रिवृत्तास्तित्वं द्योतयति हि] बिन्दुचतुष्कोणयोः अस्ति खलु अर्थसाम्यम् । एतेन पूर्णरूपबिन्दोः एकस्मिन् एव महीचक्रे [भूपुरे] समन्वय[त्रिलीन]प्रतिपादनेन एकस्मिन् परिमाणौ अपि बिन्दुसमन्वयः [लयः] भवेद् इति विज्ञायते—‘सर्वं खल्विदं ब्रह्म’ इति श्रुतेः ॥३७॥ इति मन्त्रचक्रैक्यम् ॥

अथ क्रियापञ्चकसमामिति तडिद्वरूपामिति च श्रीदेवीनिरूपणम्—

‘षडञ्जारण्ये त्वां समयिन इमे पञ्चकसमां

यदा संविद्रूपां विदधति च षोढैक्य^१कलिताम् ।

मनो जित्वा चाज्ञा^२सरसिज इह प्रादुरभवत्

तडिल्लेखा नित्या भगवति तवाधारसदनात् ॥३८॥

पाठा०—(१) षडञ्जारण्यैस्त्वां । (२) ०कलितम् । (३) सरसिजमिह । हे भगवति ! इमे समयिनः त्वां, षडञ्जारण्ये = मूलाधारा-दिषट्चक्रदेशे, पञ्चकसमां = पञ्चकृत्यस्वरूपां [सृष्ट्यादि पञ्चकृत्यपरायणाम् इति भावः] अतः एव षोढैक्यकलितां, संविद्रूपां = ज्ञानस्वरूपिणीं च, यदा, विदधति = भावयन्ति; किं कृत्वा ? मनो जित्वा; तदा आज्ञासरसिजे, इह, तव [त्वत्सम्बन्धिनी] नित्या, तडिल्लेखा, आधारसदनात्, प्रादुरभवत् [तेषाम् इति शेषः] ॥३८॥

२८

सुभगोदयस्तुतिः

अथ कौलादिपक्षाणां, मुनेश्च, स्वरूपनिरूपणम्—

भवत्साम्यं केचित् त्रितयमिति ^१कौलप्रभृतयःपरं तत्त्वाख्यं ^२चेत्यपरमिदमाहुः समयिनः ।

क्रियावस्थारूपं प्रकृतिरभिधापञ्चकसमं

तदेषां साम्यं ^३स्यादवनिषु च यो वेत्ति स मुनिः ॥३९॥

इत्यैक्यनिरूपणम् ।

पाठा०—(१) कौम्भप्र० । (२) चेत्स पर इद०; परमिद० ।

(३) त्वामवनिषु ।

हे भगवति ! केचित्कौलप्रभृतयः = पूर्वकौलोत्तरकौलादयः
 केचन, त्रितयमिति = सृष्टि-स्थिति-लयरूप-त्रितयम् एव,
 भवत्साम्यं = भवद्रूपम् इति मन्यन्ते । इह = एतत्संदर्भे, समयिनः
 तु परं तत्त्वं च आहुः । अपि च अपरम् इदं वक्ष्यमाणम् आहुः ।
 किं तत् ? प्रकृतिः = मूलप्रकृतिः, क्रियावस्थारूपं यत् । अभिधा-
 पञ्चकसमं = सृष्टि-स्थिति-संहार-तिरोधानानुग्रह-इत्यभिधापञ्चकं
 यत् तत्समम्, एषां = समयिनां, साम्यं स्याद् इति शेषः ।
 एतदुभयं यः वेत्ति सः मुनिः = मौनी अद्वैती इति यावत् ॥३९॥
 इत्यैक्यनिरूपणम् ॥

अथ प्रस्तारत्रयप्रकृतिनिरूपणम्—

वशिन्याद्या अष्टावकचटतपाद्याः प्रकृतयः

स्ववर्गस्थाः स्वस्वायुधकलितहस्ताः स्वविषयाः ।

^१यथावर्गं वर्णप्रचुरतनवो याभिरभवं-

स्तव प्रस्तारास्ते त्रय इति जगुस्ते समयिनः ॥४०॥

पाठा०—(१) यदा वर्गा वर्णप्रचुरतरवो ।

हे भगवति ! ते समयिनः तव त्रयः प्रस्ताराः याभिः प्रकृतिभिः अभवन् इति जगुः ताः तावद्, अ-क-च-ट-त-पादि-शब्देन य-श-वर्गाऽऽक्षरस्वरूपाः वशिन्याद्याः अष्टौ प्रकृतयः । ताः कथंभूताः ? स्वस्ववर्गस्थाः, वर्णाः = अक्षराः, ये तत्स्वरूपाः । स्वस्वायुधकलितहस्ताः स्वस्वविषयप्रवृत्तव्यापाराः । यथावर्ग = वर्गस्थवर्णानुगुणम् । प्रचुरतनवः = प्रकृष्टशरीराः [विस्तृतिवत्यः] । “तरवः” इति पाठान्तरे तु संसारातपाद् रक्षकाः । एवंप्रकारप्रकृत्यष्टकम् अत्र प्रस्तारत्रयविषये समयिनाम् उपकरणं भवति इति भावः । अत्र एतद्विवरणभूतः अस्मत्कृतः अस्ति प्रस्तारभास्करः नाम ग्रन्थः षड्विंशतिश्लोकात्मकः [स एव एतद्ग्रन्थान्ते द्रष्टव्यः] ॥४०॥

अथ उक्तप्रस्तारत्रयविवरणम्—

इमा नित्या वर्णास्तव चरणसंमेलनवशान्-
महामेरुस्थाः 'स्युर्मनुमिलनकैलासवपुषः ।
वशिन्याद्या एता अपि तव^३ सबिन्द्वात्मकतया
महीप्रस्तारोऽयं क्रम इति रहस्यं समयिनाम् ॥४१॥
इति प्रस्तारत्रयनिरूपणम् ।

पाठ०—(१) स्थास्यन् मनु० । (२) च सहबि० ।

हे देवि ! नित्याः वर्णाः = अक्षराः । तव चरणसंमेलनवशात् = ऐं श्रीं इत्यादि त्वच्चरणसंयोगवशात् । मेरुप्रस्तारः = त्वन्मन्त्रसंयोगवशात् कैलासप्रस्तारः च निष्पद्यते । एताः पूर्वश्लोकोक्ताः वशिन्याद्याः अपि [अ-क-च-टादयः अपि] बिन्दुसहिताः चेत् महीप्रस्तारः [भूप्रस्तारः] संपद्यते समयिनाम् इति रहस्यम् । एतद्ग्रन्थान्ते च एतद्विषयविशेषः द्रष्टव्यः ॥४१॥
इति प्रस्तारत्रयनिरूपणम् ॥

३०

सुभगोदयस्तुतिः

अथ कौल-वाम-मतनिरूपणम्—

भवेन्मूलाधारं तदुपरितनं चक्रमपि तद्
द्वयं तामिस्राख्यं शिखिकिरणसंमेलनवशात् ।

तदेतत्कौलानां प्रतिदिनमनुष्ठेयमुदितं

भवत्या वामाख्यं मतमपि परित्याज्यमुभयम् ॥४२॥

हे देवि ! भवत्याः वामाख्यं = मकारपञ्चकसहितोपासना-
रूपं, कौलानां मतं च एतद् उभयं न उपास्यं परित्याज्यम् एव ।
किं तत्कौलमतम् ? उच्यते, मूलाधारचक्रं, तदुपरिवर्तमानस्वा-
धिष्ठानं च एतद्वयं तामिस्रनामधेयम् [अन्धकारबन्धुरम्] ।
एतस्मिन् मणिपूरस्थाग्निकिरणसंमेलनवशात् कौलानां प्रतिदिनम्
[अमायाम् अपि] उपास्यं भवति इति उदितम् । एतद् एव
कौलमतम् ॥४२॥

अथ कौलपूजाविवरणम्—

अमोषां कौलानां भगवति ! भवेत्पूजनविधि-

स्तव स्वाधिष्ठाने तदनु च भवेन्मूलसदने ।

अतो बाह्या पूजा भवति भगरूपेण च ततो

निषिद्धाचारोऽयं निगमविरहोऽनिन्द्यचरिते ॥४३॥

हे अनिन्द्यचरिते ! भगवति ! पूर्वोक्तकौलानां [प्रथमं] पूजा-
विधिः स्वाधिष्ठाने, तदनु = पश्चात् । मूलसदने = मूलाधारे च
बाह्या पूजा । अतः परं भगरूपेण [उपकरणेन] च पूजा भवति ।
अयं निषिद्धाचारः, निगमविरहः = वेदमार्गद्वारः [स्याद् इति-
शेषः] ॥४३॥

अथ कौलदेवतानिरूपणम्—

नवद्यूहं कौलप्रभृतिकमतं तेन स विभु-

र्नवात्मा देवोऽयं जगद्गुदयकृद्भैरववपुः ।

नवात्मा वामादिप्रभृतिभिरिदं भैरववपुः^१

महादेवी ताभ्यां जनकजननीमज्जगदिदम् ॥४४॥

पाठा०—(१) प्रभृतिकमिदं । (२) ०कृच्छैशववपुः । (३) बैन्दववपुः ।

कौलादिमते देवः नवव्यूहात्मकः । तथा च उक्तं सौन्दर्य-
लहरीयां “शरीरं त्वं शंभोः” [श्लो० ३४] इत्येतच्छ्लोकव्या-
ख्याने काल-कुल-नाम-ज्ञान-चित्त-नाद-बिन्दु-कला-जीव-इति-
नवव्यूहात्मकः देवः इत्युक्तम् । तत्कारणेन स विभुः [देवः]
नवात्मा, भैरवनाम्ना (बैन्दवनाम्ना इति पाठान्तरं) प्रसिद्धः ।
सः एव जगत्स्रष्टा । अथ तेषाम् उपास्या देवी महादेवी 'वामा-
दिनवप्रकारप्रकृतिभिः भैरववपुः भयजनकवपुः तादृशदेहवती इति
भावः । ताभ्याम् = उक्ताभ्यां, भैरव-भैरवीभ्याम् इदं जगत्,
जनकजननीमद् भवति ॥४४॥

अथोक्तकौलमतगन्धोऽपि समयिनां नास्तीति निरूपणम्—

भवदेतच्चक्रद्वितयमतिदूरं समयिनां

विसृज्येतद्युगं तदनु मणिपूराख्यसदने ।

त्वया 'सृष्टैर्वारिप्रतिफलितसूर्येन्दुकिरणे-

द्विधा लोके पूजां विदधति भवत्याः समयिनः ॥४५॥

पाठा०—(१) सृष्टे वारि० । (२) ०विभालोके ।

हे देवि ! लोके, भवत्याः पूजां द्विधा समयिनः विदधति =
कुर्वन्ति । कथम् ? तेषां समयिनां एतत्कौलपूजाचक्रद्वयम् अति-
दूरं, अतः तद्युगं विसृज्य, तदनु, तदूर्ध्वस्थितमणिपूराख्ये चक्रे
त्वया, वारि = जले, सृष्टैः, प्रतिफलितसूर्येन्दुकिरणैः = सूर्येन्दु-

१. वामादि = वामा-ज्येष्ठा-रौद्री-अम्बिका-पश्यन्ती-इच्छा-ज्ञान-क्रिया-शान्ता-
इति नवप्रकृतयः शक्यः ।

३२

सुभगोदयस्तुतिः

भेदेन द्विधा विभिन्नैः किरणैः करणभूतैः पूजां कुर्वन्ति इति पूर्वेण
अन्वयः । द्विधा सृष्टेः इति अत्र “विभालोके” इति पाठान्तरम् ।
तदा प्रतिबिम्बितकान्तिमयलोके इत्यर्थः वक्तव्यः ॥४५॥

अथ चक्रोत्पत्तिकथनम्—

अधिष्ठानाधारद्वितयमिदमेवं^१ दशदलं
सहस्राराज्जातं^२ मणिपुरमतोऽमूद्दशदलम् ।
हृदम्भोजान्मूलान्नृपदलमभूत् स्वान्तकमलं
तदेवैको बिन्दुर्भवति जगदुत्पत्तिकृदयम् ॥४६॥

पाठा०—(१) ०मेतद्दशदलं । (२) मणिपुरमितो० ।

अधिष्ठानाधारद्वितयं = स्वाधिष्ठानसहितमूलाधारम् । इदं = एत-
च्चक्रद्वयं, दशदलात्मकं, सहस्राराज्जातम् । तदुपरि मणिपुरम्
अपि दशदलात्मकम् अभूत् । ततः ऊर्ध्वं हृदयकमलम् ।
तन्मूलात् = (तस्मात्) नृपदलं (षोडशदलं) विशुद्धचक्रं, ततः
स्वान्तकमलम् (= आज्ञाचक्रम्) अभूत् । एवं बहुप्रकारं विजृम्भितः
एकः बिन्दुः एव जगदुत्पत्तिकृत् = मूलाधारादिसर्वचक्रोत्पत्ति-
(जगदुत्पत्ति)कृद् भवति ॥४६॥

अथ उक्तार्थस्य भङ्ग्यन्तरनिरूपणम्—

सहस्रारं बिन्दुर्भवति च ततो बैन्दवगृहं
तदेतस्माज्जातं जगदिदमशेषं^१ सकरणम् ।
ततो मूलाधाराद् द्वितयमभवत्तद्दशदलं
सहस्राराज्जातं तदिति दशधा बिन्दुरभवत् ॥४७॥

पाठान्तरम्—(१) न करणं ।

पूर्वश्लोकोक्तबिन्दुः नाम सहस्रारचक्रम् एव भवति । किं च
तद् एव बैन्दवगृहम् । तस्माद् बिन्दोः एतत् जगत्, सकरणं =

भावबोधिनीटीकासहिता

३३

करणसहितम् (इन्द्रियैः साकं) जातम् । ततः बिन्दोः प्रथमं मूला-
धाराद्वितयं = चतुर्दलात्मकमूलाधार-षड्दलात्मकस्वाधिष्ठान-रूप-
चक्रद्वयम् । अभवत् । एतद्वितयं यतः दशदलात्मकमभवत् ततः
बिन्दुरूपसहस्रारः अपि दशधा (दशप्रकारम्) अभवद् इति
उक्तः ॥४७॥

अथ मूलाधारद्वितयानन्तरोत्पत्तिं कथम्—

तदेतद्बिन्दोर्यद्दशकमभवत्तत्प्रकृतिकं

दशारं सूर्यारं नृपदलमभूत्स्वान्तकमलम्^१ ।

रहस्यं कौलानां द्वितयमभवन्मूलसदनं

^२तथाधिष्ठानं च प्रकृतिमिह^३ सेवन्ते इह ते ॥४८॥

पाठान्तराणि— ०स्त्रैत्रकमलं । (२) तदा० । (३) ०मथ सेवन्तिवह च ते ।

उक्तप्रकारेण, बिन्दोर्यद्दशकमभवत्, मूलाधार-स्वाधिष्ठानदलदशकम-
भवत् तद्दशकमेव कारणं कृत्वा तदूर्ध्वं दशारं मणिपुरं तदुपरि
स्वान्तकमलम् आज्ञाचक्रम् अभवत् । अत्र = एषु चक्रेषु । कौलानां
मूलसदनं तथा अधिष्ठानं स्वाधिष्ठानम् एतद् द्वयं रहस्यमभवत् ।
एतद्द्वयस्य, इह (चक्रप्रस्तावे) सर्वचक्रप्रकृतित्वात्, तादृशप्रकृतिमेव,
ते कौलाः सेवन्ते ॥४८॥

अथ कौल-समयिभेदनिरूपणम्—

अतस्ते कौलास्ते भगवति ! दृढप्राकृतजना

इति प्राहुः प्राज्ञाः कुलसमयमार्गद्वयविदः ।

महान्तः सेवन्ते सकलजननीं ब्रह्मवगृहे

शिवाकारां नित्याममृतक्षरिकामैन्दवकलाम् ॥४९॥

हे भगवति ! अतः एव (यतः कौलाः प्रकृत्युपासकाः अतः
एव) दृढप्राकृतजनाः (अविवेकिनः) इति । कुल-समयोभय-

३४

सुभगोदयस्तुतिः

मार्ग-ज्ञानिनः । प्राज्ञाः । प्राहुः । महान्तः समयिनः तु, बैन्दव-
गृहे, सकलजननीम्, अमृतझरिकां, शिवाकारां, नित्याम् ऐन्दव-
कलारूपां त्वां सेवन्ते ॥४९॥

अथ षडब्जानीकस्य कालजनकत्वनिरूपणम्—

इदं 'कालोत्पत्तिस्थितिलयकरं पद्मनिकरं
त्रिखण्डं श्रीचक्रं मनुरपि च^३ तेषां च मिलनम् ।
तदैक्यं षोढा वा भवति च चतुर्थेति च तथा
तयोः साम्यं पञ्चप्रकृतिकमिदं शास्त्रमुदितम् ॥५०॥

पाठा०—(१) कौलोत्पत्ति० । (२) तु ।

इदं पद्मनिकरं षडब्जानीकं कालस्य उत्पत्तिस्थिति-लयात्मक-
त्रितयकरं त्रिखण्डरूपं श्रीचक्रात्मकम् । एतद्विषयकः मनुरपि =
पञ्चदशी अपि । एतेषां सर्वेषां मेलनम् ऐक्यानुसंधानम् । तदैक्य-
प्रकारः तु षोढा चतुर्धा इति तयोः साम्यं पञ्चप्रकृतिकम् इति
शास्त्रोदितम् एव । पञ्चप्रकृतिकं = सृष्ट्यादिपञ्चकृत्यात्मकं
भूम्यादिपञ्चभूतात्मकम् इति वा ॥५०॥

अथोपासनाफलनिरूपणम्—

उपास्तेरेतस्याः फलमपि च सर्वाधिकमभूत्
तदेतत्कौलानां फलमिह हि चेतत्समयिनाम् ।
सहस्रारे पद्मे सुभगसुभगोदेति^१ सुभगे
परं सौभाग्यं यत्तदिह तव सायुज्यपदवी ॥५१॥

पाठा०—(१) ऽक्तेति सुभगं ।

एतदुपासनाफलं सर्वाधिक्यं स्यात् । एतत्कौलानां समयिनां
च समम् एव । हे सुभगे ! देवि ! समयिनां सहस्रारपद्मे, सुभग-

भावबोधिनीटीकासहिता

३५

सुभगा = अत्यन्तसुभगा सर्वोत्तमा तव सायुज्यपदवी उदेति ।
तद् एव परम् उत्कृष्टं सौभाग्यं भवति इति शेषः ॥५१॥

अथैतत्सिद्धौ गुरुकृपायाः करुणत्वनिरूपणम्—

^१अतोऽस्याः संसिद्धौ सुभगसुभगाख्या गुरुकृपा-
कटाक्षव्यासङ्गात् स्रवदमृतनिष्यन्दसुलभा ।
तया विद्धो योगी विचरति निशायामपि दिवा
दिवा^२ भानू रात्रौ विधुरिव कृतार्थो कृतमतः^३ ॥५२॥

पाठान्तराणि—(१) अतस्ते संसिद्धा । (२) दिवा वा रात्रौ वा ।
(३) कृतार्थोऽकृत इति ।

॥ इति श्रीगौडपादाचार्यविरचिता सुभगोदयस्तुतिः समाप्ता ॥

अतः = उक्तप्रकरेण, अस्याः उपासनायाः, संसिद्धौ = सिद्धिविषये,
सुभगसुभगाख्या = अत्यन्तसुभगा, कटाक्षव्यासङ्गात् स्रवद-
मृतनिष्यन्दसुलभा गुरुकृपा [संपादनीया इति भावः] । तया
गुरुकृपया । विद्धः = युक्तः । योगी = योगाभ्यासरतः । निशायाम-
पि, दिवा = अह्नि इव, विचरति । दिवा भानुः तु रात्रौ चन्द्रः
इव भासते [तस्य इति शेषः] । नित्यतृप्तमनस्कः कृतार्थः
अस्मि इति भावनावान् च विचरति ॥५२॥

इति सुभगोदयस्तुतेर्भावबोधिनी नाम टीका श्रीपरिपूर्ण-
प्रकाशानन्दभारतीमहास्वामिकृता समाप्ता ॥

अथ प्रस्तारभास्करः

उपोद्घातः

मूलप्रकृतिराद्येका जीवभावानुरोधतः ।
 आदित्यश्चाम्बिका विष्णुर्गणनाथो महेश्वरः ॥ १ ॥
 इत्यादिभेदभिन्नाऽभूत्सैषा श्रीपदशब्दिता ।
 तदुपासनमुज्झित्वा परमात्मा न गोचरः ॥ २ ॥
 यस्मात्स नामरूपांशभिन्नो ज्ञानैकगोचरः ।
 तस्मादुपासना देव्यास्तन्त्रेषु प्रथिता पृथक् ॥ ३ ॥
 वेदेऽपि सैषा श्रीदेवी गायत्रीपदलक्षिता ।
 मुक्तये चित्तशुद्धयर्थमादौ श्रीदेव्युपासनम् ॥ ४ ॥
 आत्मैव जीवस्तद्भिन्नो भाति प्रकृतिवैभवात् ।
 'तदनाराध्यतां देवीं मुक्तो नैव भवेन्नरः ॥ ५ ॥
 अतोऽवश्यमुपास्यैषा श्रीदेवी ज्ञानसिद्धये ।
 क्रियाशक्तिस्वरूपेयमिति वेदान्तडिण्डिमः ॥ ६ ॥
 प्रकृतेः कर्तृता तावदात्मसान्निध्यवैभवात् ।
 तस्मादेवोपास्यतास्याः 'जीवभूतेति सेरिता ॥ ७ ॥
 उपासनोपकरणं नाम-रूपमिति द्विधा ।
 'ते भूकैलासमेवाख्य-भेदभिन्ने पृथक्पृथक् ॥ ८ ॥
 एवं बभूवुषड्धा ते' षडध्वानः प्रकीर्तिताः ।
 'पक्षान्तरे षडध्वानः 'सौरशाक्तादिभेदतः ॥ ९ ॥
 एवं षडध्वविवृतिं विशदीकुरुते ह्ययम् ।
 प्रस्तारभास्करोन्वर्थनामाप्नोति च सन्मुदे ॥ १० ॥
 इत्युपोद्घातः ॥

प्रस्तारभास्करः

३७

अथ ग्रन्थारम्भः—

अस्ति भाति प्रियं नाम रूपमित्यंशपञ्चकम् ।
 अत्रान्त्ययोः प्राकृतत्वात् क्रियासम्बन्धिनौ हितौ ॥ १ ॥
 'प्रकृतौ' तदुपास्यत्वं ज्ञेयता ब्रह्मणि स्फुटा ।
 'तत्रादिमात्परादेव्यास्सपर्या' शास्त्रचोदिता ॥ २ ॥
 रूपनामात्मना तेन^{११} पूजोपकरणं द्विधा ।
 ते तावद्भूवतः कौलसमयचारिणोः क्रमात् ॥ ३ ॥
 रूपं पुनर्द्विधा जातं देहचक्रविभेदतः ।
 'तयोरपि द्विधाऽऽचारभेदोऽस्ति हि'^{१३} तयोस्तथा ॥ ४ ॥
 कुण्डलिन्याख्यया देवी पिण्डाण्डे तु व्यवस्थिता ।
 ब्रह्माण्डस्तत्प्रतीको^{१४} हि श्रीचक्रमुभयोस्तथा ॥ ५ ॥
 कुण्डलिन्यपि सा सेव्या नामरूपात्मना पथा ।
 तस्या उपासनाध्वानष्षड्वर्णादिविभेदतः ॥ ६ ॥
 तत्रादिमं नाम तावद्^{१५} वर्णमन्त्रपदात्मकम् ।
 रूपं पुनः कला-तत्त्व-भुवनाख्यानतस्त्रिधा ॥ ७ ॥
 त्रिणाभिचक्रमित्ये^{१६} तद्गतिमार्गः श्रुतीरितः ।
 प्रस्ताराश्चैवमेव स्युः ते भू-कैलास-मेखः ॥ ८ ॥
 नामात्र मातृका ग्राह्या रूपं श्रीचक्रसंज्ञकम् ।
 प्रस्तारनाम्नां सारूप्यं मातृका-चक्रयोरिह^{१७} ॥ ९ ॥
 प्रस्तारास्ते मातृकादेः^{१८} नाम्नि रूपेऽपि^{१९} तद्गतेः ।
 स्याद् भूः मेखश्च कैलासः वक्ष्यमाणविधानतः ॥ १० ॥

अथ उक्तार्थविवरणम्—

मातृकामय इत्येको नित्या तादात्म्यतोऽपरः ।
 मन्त्रतादात्म्यतोऽन्यश्च त्रिधा शाब्दो निरूपितः ॥ ११ ॥

३८

प्रस्तारभास्करः

रूपतोऽपि च भूमेरुकैलासाख्यानतस्त्रिधा ।
 तत्रादिर्भूतलाकारताम्रपत्रादिलेखनात् ॥१२॥
 समवृत्तार्धरूपोऽन्यो दीर्घवृत्तार्धरूपवान् ।
 उक्तार्थस्य समस्तस्य प्रमाणं श्रुतिरेव हि ॥१३॥
 श्रीपदोद्दिष्टमखिलं ब्रह्माण्डं सचराचरम् ।
 तस्मात्तदधिपो लोके ख्यातः श्रीपतिनामकः ॥१४॥
 २० त्रिनाभिचक्रमित्यादिश्रुत्या तच्चक्रमीरितम् ।
 २१ श्रीचक्रराजनिलयेत्यादिस्मृत्या च तत्तथा ॥१५॥
 तदेव तावच्छ्रीदेव्याः पूजायां तन्त्रचोदितम् ।
 इत्येतदर्पितो देव्यै नाम्ना प्रस्तारभास्करः ॥१६॥

अथास्य विवृतिः—

सौन्दर्यलहरीं “चतुष्पष्ट्या तन्त्रैः (३१ श्लो०) इत्यादि-
 श्लोकस्य श्रीलोललक्ष्मीधरपण्डितकृत-“लक्ष्मीधराख्य”-व्याख्या-
 नुसारणी इयं विवृतिः । अत्राङ्गिभूताः षोडशानित्याः अष्टवर्गात्म-
 कतया अष्टदल-पद्मदलेषु स्थिताः अष्टकोणचक्रे एकैकस्मिन्
 कोणे द्विकं द्विकं अन्तर्भूतम् । एताः एव नित्याः षोडशस्वरात्मकतया
 षोडशदलपद्मे स्थिताः । द्विदशारे अन्तर्भूताः । तासां मध्ये
 प्रथमं नित्याद्वयं त्रिकोणबिन्दुरूपेण स्थितम् । अवशिष्टाः तु
 चतुर्दशानित्याः मन्वस्त्रे अन्तर्भूताः । मेखलात्रयं वृत्तत्रयं भूपुरत्रयं
 बैन्दवत्रिकोणयोः अन्तर्भूते । एवं नित्यानां चक्रे अन्तर्भावः ।
 इममेव अन्तर्भावं मेरुप्रस्तारमाहुः । अत्र नित्यानां मातृका-
 सम्बन्धित्वात्, मातृकायाः अकारादिवर्णात्मकत्वेन वर्णानां
 शब्दसंबन्धित्वेन च अयं नामप्रस्तारः एव ॥

अथ ताः एव नित्याः चक्रविद्यायाः चन्द्रकलास्वरूपायाः
 अङ्गभूताः सत्यः षोडशस्वरात्मिकाः भूत्वा पञ्चदशाक्षरमन्त्रगताः

प्रस्तारभास्करः

३९

एकारादिभूतककार-विसर्गात्मकसकाराभ्यां संगृहीताः बौन्दवस्थानस्थाः । कादयः मावसानाः पाशाङ्कुशबीजयुक्ताः सन्तः अष्टारे दशकोणद्वये अन्तर्भूताः । शिष्टाः तु यकारादयः वर्णाः मन्वस्त्रे द्विरावृत्या अन्तर्भूताः । शिष्टवर्णचतुष्टयं शिवचक्रचतुष्टये अन्तर्भूतम् । इममेव कैलाशप्रस्तारमाहुः । एतस्य अपि मातृकामयत्वेन अयं च शाब्दापरनामधेयप्रस्तारः एव ॥

अथ भूप्रस्तारः—

नित्यानां द्विकं द्विकं वशिन्याद्यष्टके मेलयित्वा अष्टकोणेषु अन्तर्भाव्याः । अष्टवर्गाः तु (चतुश्चत्वारिंशद्वर्णाः) = अष्टवर्गाः च । अथ अष्टवशिन्याद्याः + षोडशनित्याः + द्वादशयोगिन्यः + चतस्रः चतस्रः कामार्कषिण्यादयः आहत्य चतुश्चत्वारिंशद्देवताः । एतासु एकां सादाख्यां विहाय अवशिष्टत्रिचत्वारिंशद्देवताः त्रिचत्वारिंशत्कोणेषु (अष्टकोण + दशारद्वय + चतुर्दशार + त्रिकोणात्केषु) विभाव्य, सादाख्यां त्रिपुरसुन्दरीं बौन्दवाद् अधस्ताद् विभावयेत् । गन्धार्कषिण्यादयः पुनः चतुर्द्वारेषु विभाव्याः । एवंविभावनां भूप्रस्तारमाहुः । एवमेव सुभगोदयादिषु नामप्रस्तारभेदानाहुः ॥

अथ रूपप्रस्तारानुदाहरिष्यामः—

बाह्यपूजोपयोगित्वेन श्रीचक्रस्य आकृतिविशेष-तादात्म्यापन्न-रूपप्रस्तारः विविच्यते । यथा, बिन्दुर्ध्वचन्द्रादिनवनादान्तराल-भूतदशाङ्गुलपरिमितचतुरश्रे ताम्रादिधातुमयपत्रे वा स्फटिकादिशिलामयफलके वा अस्मदावासभूमेः तलसदृशे बिन्दुत्रिकोण-दिनवयोन्यात्मकं श्रीचक्रं परिलेखयेत् । एतद् एव रूपप्रस्ताराङ्ग-भूतभूप्रस्तारः । अत्र नवनादान्तरालस्य दशाङ्गुलपरिमितत्वं पुनः “स भूमिं विश्वतो वृत्वात्यतिष्ठद्दशाङ्गुलम्” इति श्रुत्युपदिष्टं वेदितव्यम् ।

४०

प्रस्तारभास्करः

अथ मेरुप्रस्तारः—

अस्मदावासभूतभूमेः एव सर्वक्रियाकलापाऽऽधारत्वेन अखिल-
ब्रह्माण्डसृष्टेः श्रीपदवाच्यत्वेन तादृशश्रीदेव्युपासनाङ्गभूत-
श्रीचक्रस्य ब्रह्माण्डाकृतिः एव ग्राह्या प्रतीकतया । अतः तदङ्गभूत-
भूगोलस्य अस्मदावासत्वेन तदाकृतिः एव ग्राह्या खलु तत्प्रतीको-
पासनायाम् । अतः भूव्यासार्धोच्छ्रयं श्रीचक्रं कर्तव्यम् । तद् एव
मेरुप्रस्तरवाच्यं भवति । एतद् अपि रूपप्रस्तारान्तर्भूतः एव ।

अथ कैलासप्रस्तारः—

भूगोलः तु स्वाकर्षकं रविं परितः परिभ्रमति इति विज्ञायते ।
“आयं गौः पृश्निरक्रमीद्” इत्यादिश्रुत्या तादृश-परिभ्रमणं
त्रिनाभिचक्रात्मकस्वकक्षायां एकवार्षिककालेन एकवारम् । तदा
तस्य उच्च-नीचगतिसंभवः च । स यदा परमोच्चस्थानं गच्छति
तदा तस्य तदाकर्षकस्य च अन्तरं बृहदक्षाधिकभागसंज्ञितं भवति ।
तादृशबृहदक्षभागसम्मितोच्चं श्रीचक्रं कैलासप्रस्तारवद् इति
ज्ञेयम् । एवं त्रिधा भवति रूपप्रस्तारः । अथ अर्धमेवाकृतिः इति
मेरुप्रस्तारः तु उक्तमेरुप्रस्तारे एव अन्तर्भावः । इति सर्वम् अनवद्यम् ।

इति श्रीपरिपूर्णप्रकाशनानन्द[नाथ]भारतीमहायतिकृतिषु
श्रीदेव्युपायनीकृतः अयं प्रस्तारभास्करः ।

अथ प्रस्तारभास्करगतव्याख्या [फुटनोट्स]

१. तत् = तस्मात्कारणात् ।
२. आत्मसान्निध्यवैभवात्—“श्रीशिवाशिवशक्त्यैक्यरूपिणी ।
ललिताम्बिका” इति श्रीललितासहस्रनामोक्तेः ललितापर-
नाम्न्याः मूलप्रकृतेः आत्मसान्निध्यं नित्यं प्रतिभाति ।
अतः एव “कामेश्वरमुखालोककल्पितश्रीगणेश्वराः” इति

च । जीवप्रतिनिधि-श्री-गणनाथसृष्टामात्मरूप-महाकामेश्वर-
मुखाऽऽलोकनं निरूपितम् ।

३. जीवभूताः—“जीवभूतां महाबाहो प्रकृतिं विद्धि मे पराम्”
(गीता ७.५) इति भगवद्गीतोक्तिः अपि इमां ललिताऽपर-
नाम्नीं प्रकृतिमेव जीवप्रकृतिः इति कथयति इति भावः ।

४-५. ते = नाम-रूपं च ॥

६. पक्षान्तरे = सौरादिमतनिरूपणपक्षे ।

७. सौरशाक्तादिभेदतः = सौर-शाक्त-गाणपत्य-वैष्णव-शैव-
ऐन्दवः (जैन) इति षड्विधभेदतः ।

८. प्रकृतौ = प्रकृतिविषये प्राकृतोपासनायाम् इति यावत् ।

९. तत् = तस्मात् कारणात् क्रियासंबन्धित्वाद् इति यावत् ।

१०. तत्र = उपास्यत्व-ज्ञेयत्वयोः ।

११. तेन = पूर्वोक्तकारणेन क्रियासम्बन्धित्वरूपेण इति यावत् ।

१२. तयोः = देहचक्रयोः अपि ।

१३. तयोः = कौलाचार-समयाचारवतोः ।

१४. तत्प्रतीकः = पिण्डाण्डप्रतीकः ।

१५. “वर्ण-मन्त्र-पदात्मकम्”—अयं क्रमः तु विरूपाक्षपञ्चा-
शिकापाठः । अन्यत्र “वर्णः पदं मन्त्रः” इति । किं च
अस्मिन् विषये कुलार्णवतन्त्रे तावत् षडागमा निरूपिताः
—“शैववैष्णवदौर्गाकगाणपत्येन्दुसंभवैः” इति (इन्दुसंभवः
= जैनदर्शनम्) ।

१६. इत्येयतद्गतिमार्गः = रूपप्रतीकभूतः एतत्सकलभुवन-
गमनमार्गः ।

१७. इह = प्रस्तारप्रकरणे “मातृका-श्रीचक्रयोरुभयोः” प्रस्तार-
नामानि पुनः, भूकैलाशमेरवः इति सरूपाणि एव । न तथा

४२

प्रस्तारभास्करः

अध्वप्रकरणे “इत्यर्थं द्योतयत्यत्रेह” इति पदम् ।

१८. आदेः = अत्रादिपदेन श्रीदेवी-चरण-मन्त्र-नित्याः अपि गृह्यन्ते ।
१९. तद्गतेः = रूपगतिवशाद् इत्यर्थः । तथा च श्रुतिः “त्रिनाभिचक्रम्” इत्यादि ।
२०. त्रिनाभिचक्रं—“त्रिनाभिचक्रमजरमनर्वं येनेमा विश्वा भुवनानि तस्थुः” इति श्रुत्या ।
२१. श्रीचक्रराजनिलया—“श्रीचक्रराजनिलया श्रीमत्त्रिपुर-सुन्दरी” (श्रीललितासहस्रनाम) इति स्मृत्या इति भावः ॥
- इति प्रस्तारभास्करगतव्याख्याटिप्पणयः ।
-

भावबोधनीटीकाकर्तुः संक्षिप्तचरितम्

एते तावद् राज्ञी(“राणी”)त्युपनामक-नृसिंहाग्निचिदयज्वनां पुत्ररत्नम् । एतन्नाम वेङ्कटाचलपति-महाग्निचिद् इति । जन्मभूमिस्तु आन्ध्रप्रदेशीय-पूर्वगोदावरीमण्डलस्थ-कोत्तपेट-तालूकान्तर्गत-वाडपालेम इति नाम्ना प्रसिद्धो ग्रामः । जन्मकालः क्रिस्तु-सं० १८९० सेप्टेम्बर-मासे ११ दिवसो गुरुवासरः [एतत्तुल्ये विकृतिवत्सरेऽधिकभाद्रपद-कृष्णपक्ष-द्वादशी] ।

पाण्डित्यम्—वेदवेदाङ्ग-मन्त्रशास्त्र-ज्योतिःशास्त्र-आयुर्वेदशास्त्र-पारीणाः, मन्त्र-शास्त्रीय-पूर्णदीक्षा-दीक्षिताः, श्रौतकर्मसु सर्वपृष्ठ-चयन-बृहस्पतिसवान्त-क्रतुकर्तारश्च । अपि चैते ग्रन्थकर्तारश्च । एतत्कृतग्रन्थाः—विमर्शामृतम्, हंसकिरणावलिः, वेदान्तप्रासादीयभाष्यमुक्ताफलम्, आयुर्विज्ञानम्, पूर्णध्वजः । किं च, स्वपितृचरणकृतनृसिंहाख्यदर्शनस्य वेदान्तग्रन्थस्य सभाष्यस्य चक्रवाकीति नाम्नीम् आन्ध्रटीकां चक्रुः ।

एतदुपाधिः कृष्णामण्डलान्तर्गत-विजयवाडनगरे श्रीवेङ्कटेश्वरायुर्वेदकला-शालायां क्रि० सं० १९६२ पर्यन्तम् आयुर्वेदाध्यापकाः । एतदनन्तरं क्रि० सं० १९६२ वत्सरे अद्यतनकाले गुण्डूरुमण्डलस्थगुण्डूरुनगरस्थ-श्रीशृङ्गेरी-श्रीविरूपाक्ष - श्रीपीठाधीश्वर - श्रीसदाशिवानन्द - भारती - महास्वामिभ्यो यत्याश्रमं स्वीकृतवन्तः । [मोक्षकालः क्रि० २।३।८२] ।

पाठभेदाः

संपूर्णानन्दसंस्कृतविश्वविद्यालयस्थ-श्रीसरस्वतीभवनग्रन्थालये समुपलब्धस्य देवनागरीपाण्डुलिपिद्वयस्य मूलपाठव्यतिरिक्ताः कतिपयपाठभेदा अधोलिखिताः । पाण्डुलिपिद्वयस्य परिचयः—प्रथमा क. इति संज्ञिता, यस्याः क्रमसंख्या २१९२१ । पत्राणि १-५३; पत्राकारश्च ५.७ × ३.८" । एषा सम्पूर्णा । आदौ “अथ श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीगौडपादाचार्यविरचिता सुभगोदयस्तुतिः” । अन्ते पुष्पिकायां च “इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीगौडपादाचार्यविरचिता सुभगोदयस्तुतिः ॥”

अपरा च ख. इति संज्ञिता, यस्याः क्रमसंख्या २१९१९ । पत्राणि १-२९; पत्राकारश्च ५ × ३.४" । संपूर्णा । आदौ “अथ श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यवर्यश्रीगौडपादाचार्यविरचिता सुभगोदयस्तुतिप्रारम्भः ॥” अन्ते पुष्पिकायां च “इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यवर्यश्रीगौडपादाचार्यविरचिता सुभगोदयस्तुतिः ॥ समाप्ता ॥ नि. ल. घं. (? पं.) ता. २८।११।३७ रवौ ॥”

पाठभेदाः

४५

श्लोकः	पाठः	मूलपाठः	पाठभेदः
१	२	०लहरीमैन्दव०	०लहरीं बैन्दव० [क. ख.]
	३	०सरणीकल्पित०	०सरणिं कल्पित० [क. ख.]
२	२	०त्ताक्षः	०त्ताक्षी [क. ख.]
३	१	०जुषो	०जुषे [क. ख.]
६	२	महाकाल०	महानील० [क. ख.]
८	२	षट्त्रिंशद्दश०	षट्त्रिंशच्छत० [ख.]
९	४	महाकौले०	महाकाल० [क.]
१०	२		तव स्वाधिष्ठानं भगवति दशारं मणिपुरम् [क. ख.]
११	२	च भुवनम्	त्रिभुवनम् [क. ख.]
१२	१	तयोर्नादिविभवे	च नादादिविभवे [क. ख.]
१४	४		लसत्पाशं हस्तैरुदित० [क. ख.]
१६	१	फणिपाशं	घृणिपाशं [ख.]
	२	जपस्रक्शुकवरौ	जपस्रक्शुरवरम् [क. ख.]
१७	२	भूगेहादपि	भूवेष्मादपि [क. ख.]
	४	०वाम्ब शरणम्	०वाम्भकरणम् [क. ख.]
१९	१	परो मारमदन-	मरो मारमदनः [क. ख.]
	२	०श्चेति	०श्चेते [क. ख.]
२१	३	०मन्वक्कषयुगं	०मञ्चत्कषयुगं [क. ख.]
२२	१		विदेहो निर्ऋत्यास्सुत इह ऋषिर्यस्स च [क. ख.]
	२	तैत्तिर्यकऋचि	तैत्तीरियऋचि [क. ख.]
२३	२	शेषो यत इह	शेषा इह खलु [क. ख.]
	३	च सुभगे	स च भगे [क. ख.]
२५	३	पञ्चदशधा	पञ्चदशतो [क. ख.]
२७	१	हलो	हरो [क. ख.]
२८	१	वदन्त्येके	भवन्त्येके [क. ख.]
२९	२	कमलेऽस्मिन्	कुमतेऽस्मिन् [क. ख.]
	४	हिमानी०	भवानी० [क. ख.]

४६

सुभगोदयस्तुतिः

श्लोकः	पादः	मूलपाठः	पाठभेदः
३१	३	रविरुपरि	रतिरुपरि [क. ख.]
	४	हरिहर ^०	हरहरि ^० [क. ख.]
३२	२	^० माप्लावित ^०	^० माह्लादित ^० [क. ख.]
३४	३	विद्युन्मियुत ^०	विद्वन् नियत ^० [क. ख.]
	४	विद्युल्लेखा	विद्वल्लेखा [क. ख.]
३६	२	षड्विंशी	षट्त्रिंशा [क. ख.]
३७	१	क्षितौ वह्नि ^०	महावह्नि ^० [क. ख.]
	२	कलाश्रे	कलारे [क. ख.]
३८	२	यदा	सदा [क. ख.]
४०	२	स्वविषयाः	सविषयाः [क. ख.]
	३		यदा वर्गा वर्णप्रचुरतरमाया- भिरभवन् [क. ख.]
४४	३	वामादिप्रभृति ^०	वामादिप्रकृति ^० [क. ख.]
४५	३	सृष्टैर्वारि ^०	सृष्टे वारि ^० [क. ख.]
	४	^० द्विधा लोके	^० विभालोके [क. ख.]
४८	२	^० भूत्स्वान्त ^०	^० भून्नेत्र ^० [क. ख.]
५१	२	चैतत्स ^०	चेतः स ^० [क. ख.]
५२	१	अतोऽस्याः संसिद्धौ	अतस्ते संसिद्धा [क. ख.]

